

Emisní plán českých poštovních známek 2014

Issue Plan of Czech Postage Stamps 2014

Emisní plán českých poštovních známek 2014

1. Tradice české známkové tvorby: **Ladislav Jirka, rytec (1914–1986)**
2. **Zimní paralympiáda v Soči 2014**
3. **Zimní olympiáda v Soči 2014**
4. Historické dopravní prostředky: **letoun Eugena Čiháka: Rapid, 1912**
5. Historické dopravní prostředky: **prototyp 1. československého vozu pro Metro Praha**
6. **150 let českého hasičstva**
7. Osobnosti: **Bohumil Hrabal (1914–1997)**
8. Osobnosti: **Prof. RNDr. Zdeněk Kopal (1914–1993)**
9. Krásy naší vlasti: **Zámek Červená Lhota**
10. Europa – Národní hudební nástroje – **chodské dudy**
11. 200 let muzejnictví: **Opava 1814 – Slezské zemské muzeum**
12. Technické památky: **Ruční papírna ve Velkých Losinách**
13. Pražský hrad – **Shromáždění olympských bohů – Peter Paul Rubens**
14. Historické dopravní prostředky: **automobil Z4 (Zbrojovka Brno)**
15. Historické dopravní prostředky: **Osobní kolesový parník František Josef I.**
16. **Obětem 1. světové války**
17. Ochrana přírody – **Beskydy**
18. Osobnosti: **Karel Starší ze Žerotína (1564–1636)**
19. **Chrám sv. Víta**
20. Osobnosti: **Andreas Vesalius (1514–1564)**
21. Umělecká díla na známkách: **Jakub Schikaneder (1855–1924)**
22. Umělecká díla na známkách: **Jaromír Funke (1896–1945)**
23. Umělecká díla na známkách: **Salvador Dalí (1904–1989)**

Issue Plan of Czech Postage Stamps 2014

1. *The Tradition of Czech Stamp Design: **Ladislav Jirka, Engraver (1914–1986)***
2. ***Winter Paralympics in Sochi 2014***
3. ***Winter Olympics in Sochi 2014***
4. *Historical Vehicles: **Eugen Čihák's Airplane: Rapid, 1912***
5. *Historical Vehicles: **Prototype of the First Czechoslovak Vehicle R1 for the Prague Metro***
6. ***150 Years of the Czech Firefighters***
7. *Personalities: **Bohumil Hrabal (1914–1997)***
8. *Personalities: **Prof. RNDr. Zdeněk Kopal (1914–1993)***
9. *The Beauties of Our Country: **The Červená Lhota Chateau***
10. *Europa – National Music Instruments – **Bagpipes from Chodsko***
11. *200 Years of Museology: **Opava 1814 – The Silesian Land's Museum***
12. *Technical Monuments: **The Handmade Paper Mill in Velké Losiny***
13. *Prague Castle – **Peter Paul Rubens: Assembly of Olympian Gods***
14. *Historical Vehicles: **Z4 Automobile (Zbrojovka Brno)***
15. *Historical Vehicles: **Passenger Paddle Steamer Franz Joseph I***
16. ***Victims of World War I***
17. *Nature Protection – **Beskydy Mountains***
18. *Personalities: **Karel the Older of Zierotin (1564–1636)***
19. ***St. Vitus Cathedral***
20. *Personalities: **Andreas Vesalius (1514–1564)***
21. *Works of Art on Postage Stamps: **Jakub Schikaneder (1855–1924)***
22. *Works of Art on Postage Stamps: **Jaromír Funke (1896–1945)***
23. *Works of Art on Postage Stamps: **Salvador Dalí (1904–1989)***

Známky s přitiskem

Narození dítěte, svatba, výročí nebo jiné nezapomenutelné momenty? Známky s přitiskem je pomohou znásobit. Využijte nabídky České pošty a nechte si k poštovním známkám zhotovit originální přitisk z Vámi dodaného obrazového motivu.

www.ceskaposta.cz/pritisky | tel.: 251 036 249

Dejte svému psaní tvář

Tradice české známkové tvorby: Ladislav Jirka, rytec (1914–1986)

The Tradition of Czech Stamp Design: Ladislav Jirka, Engraver (1914–1986)

13 Kč (Heidelberg)

Den vydání: 20. 1. 2014

Autorka: Libuše Knotková

Rytec FDC + liniová kresba:

Miloš Ondráček

Ladislav Jirka se narodil 11. 2. 1914 v Třemošné u Plzně. Ryteckému umění se od roku 1928 učil u Františka Malinského v Plzni. V roce 1936 nastoupil do ryteckého oddělení Vojenského zeměpisného ústavu. V roce 1939 složil zkoušku do Státní tiskárny cenin, kde začal pracovat na rytinách bankovek. V roce 1948 se zapojil do známkové tvorby portrétem Ludovíta Štúra, podle návrhu Karla Svolinského. Setkání se Svolinským přešlo v dlouholetou spolupráci. Stal se rytcem mnoha jeho známek s folklorní a hlavně přírodovědnou tematikou. Tvořil podle návrhů jiných významných umělců, z nichž nejvíce vzpomínal na spolupráci s Cyrilem Boudou, Mirko Hanákem a Josefem Lieslerem. Současně se podílel na přepisech klasických děl výtvarného umění. Za svou známkovou a uměleckou tvorbu byl několikrát oceněn. Celkem se podílel na tvorbě více než 350 známek Československé pošty a zemřel 15. 5. 1986 v Praze.

13 CZK (Heidelberg)

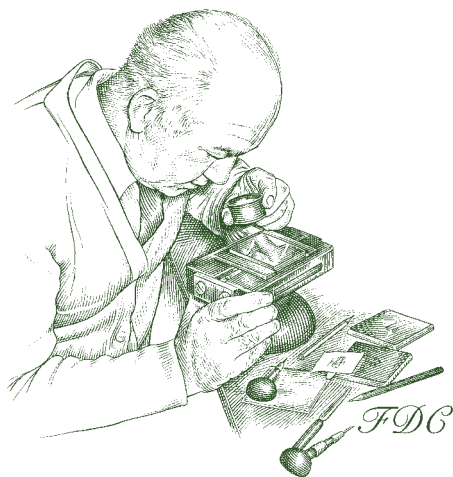
Date of issue: 20. 1. 2014

Author: Libuše Knotková

Engraver of the FDC + Line Drawing:

Miloš Ondráček

Ladislav Jirka, born 11 February 1914 in Třemošná by Plzeň. He studied the art of engraving with František Malinský in Plzeň from 1928. In 1936 he joined the engraving department of the Military Geographical Institute. He passed the exam for the State Printing Works of Securities in 1939, where he began work as an engraver of banknotes. In 1948, he became involved in stamp making, engraving a portrait of Ludovít Štúr, designed by Karel Svolinský. The meeting with Svolinský evolved into long-term cooperation. He became the engraver of many of Svolinský's

stamps with themes of folklore and especially nature. He also engraved designs of other significant artists; the best known are his work with Cyril Bouda, Mirko Hanák and Josef Liesler. At the same time he participated in the transcriptions

of classical works of visual art. He was awarded several times for his stamp and art creations. He worked on more than 350 postage stamps for the Czechoslovakian Post. He died on 15 May 1986 in Prague.

2 Zimní paralympiáda v Soči 2014 Winter Paralympics in Sochi 2014

13 Kč (Heidelberg)
Den vydání: 5. 2. 2014
Autor: Kryštof Krejča
Rytec FDC: Bohumil Šneider

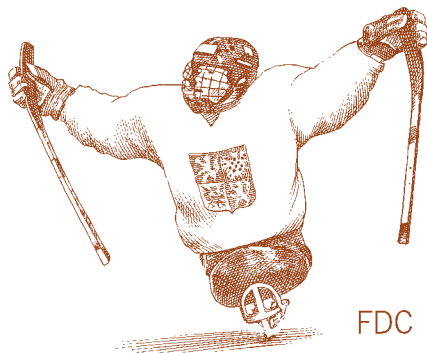
Na XI. hrách zimní paralympiády v ruském Soči 2014 se bude soutěžit v pěti sportovních disciplínách: alpském lyžování, biatlonu, běhu na lyžích, ice sledge hokeji a curlingu.

Počátky paralympijských her jsou připsány neurologovi a neurochirurgovi profesorovi Ludwigu Guttmannovi. Druhá světová válka ovlivnila nový pohled na problematiku rehabilitace pro osoby se zdravotním postižením. V roce 1944, profesor Guttmann založil lékařské centrum v Stoke-Mandeville Hospital (Anglie) k léčbě lidí s míšním postižením. Později se stal zakladatelem International Stoke Mandeville, her pro lidi s postižením pohybového aparátu. Tyto hry byly vzorem pro paralympijské hry. První zimní paralympijské hry se konaly v roce 1976 v Örnsköldsvik ve Švédsku.

13 CZK (Heidelberg)
Date of issue: 5. 2. 2014
Author: Kryštof Krejča
Engraver of the FDC: Bohumil Šneider

In the Sochi 2014 Paralympic Games, athletes will compete in five different sports: alpine skiing, biathlon, cross country skiing, ice sledge hockey and curling.

The origins of the Paralympic Games are credited to Professor Ludwig Guttmann, a neurologist and neurosurgeon. A new perspective on the issue of rehabilitation for persons with disabilities emerged during World War II. In 1944, Professor Guttmann founded a medical center in Stoke-Mandeville Hospital (UK) for the treatment of people with spinal cord disabilities. He later became the founder of the International Stoke Mandeville games for people with disabilities of the musculoskeletal system. These games were the model for the Paralympic Games. The first Paralympic Winter Games took place in 1976 in Örnsköldsvik, Sweden.

Zimní olympiáda v Soči 2014 Winter Olympics in Sochi 2014

25 Kč (Heidelberg)
Den vydání: 5. 2. 2014
Autor: Pavel Hrach
Rytec FDC: Bohumil Šneider

XXII. zimní olympijské hry se budou konat 7. až 23. února 2014 v ruském Soči. Rozhodlo o tom hlasování členů Mezinárodního olympijského výboru (MOV) v Guatemale 5. července 2007. Hry budou organizovány ve dvou centrech, v pobřežním městě Soči a v horském středisku Krasnaja Poljana. Konečný seznam kandidátů oznámil prezident MOV Jacques Rogge po dlouhém hlasování. V první fázi musela kandidátská města po schválení od svých národních olympijských výborů poslat přihlášku a vyplněný dotazník do 1. února 2006. Byly to města Soči (Rusko), Salzburg (Rakousko), Jaca (Španělsko), Almaty (Kazachstán), Pchjongčchang (Jižní Korea), Sofia (Bulharsko) a Bordžomi (Gruzie). Tři finální kandidáti byli vybráni výkonnou radou MOV 22. června 2006. 2. října 2007 byl ustaven Organizační výbor zimních olympijských her v Soči 2014.

25 CZK (Heidelberg)
Date of issue: 5. 2. 2014
Autor: Pavel Hrach
Engraver of the FDC: Bohumil Šneider

The XXII Winter Olympic Games will be held from from 7 to 23 February 2014 in Sochi,

Russia. This was decided by the voting members of the International Olympic Committee

(IOC) in Guatemala on 5 July 2007. The games will be organized in two locations, in the coastal city of Sochi and the mountain resort of Krasnaya Polyana.

The final list of candidates was announced by President Jacques Rogge of the IOC after a long voting session.

In the first phase, after approval from their National Olympic Committees, candidate cities had to send their application forms and completed questionnaires by 1 February 2006. The candidates were the cities of Sochi (Russia), Salzburg (Austria), Jaca (Spain), Almaty (Kazakhstan), Pyeongchang (South Korea), Sofia (Bulgaria) and Borjomi (Georgia). The three final candidates were selected by the IOC Executive Board on 22 June 2006. On 2 October 2007, the Organizing Committee of the Olympic Winter Games in Sochi 2014 was established.

4 Historické dopravní prostředky: letoun Eugena Čiháka: Rapid 1912

Historical Vehicles: Eugen Čihák's Airplane: Rapid, 1912

13 Kč (Heidelberg)
Den vydání: 5. 3. 2014
Autor: Pavel Sivko
Rytec FDC: Jaroslav Tvrdoň

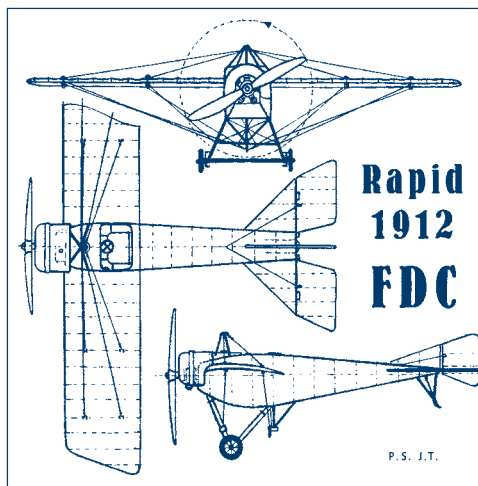
Eugen Čihák se narodil 31. května 1885 v Chorvatsku, kde byl jeho otec zaměstnán. V roce 1889 se celá jeho rodina přestěhovala do Pardubic, kde E. Čihák vystudoval obchodní akademii. Po té byl až do roku 1909 zaměstnán v Mladoboleslavské fabrice Laurin & Klement. V tomto roce se Čihák pouští se svým bratrancem Janem Kašparem, prvním českým letcem, do vývoje a výroby jejich prvního letadla. V roce 1913 Jan Kašpar zanechává letecké kariéry kvůli absenci mezinárodního leteckého diplomu a fungujícího stroje a Eugen Čihák se tak dostává do širšího společenského povědomí. Čihák uskutečnil svůj první let už 16. července 1911, ale kvůli technickým problémům musel předčasně přistát. Uvádí se, že během 1911 – 1914 Čihák absolvoval 33 letů. Dne 7. května 1913 získal Čihák mezinárodní pilotní diplom FAI s pořadovým číslem 51. Svou leteckou kariéru však po první Světové válce neobnovil. Spolu se svým bratrem provozoval nákladní auto-

dopravu a živil se jako letecký mechanik, později i správce letiště v Kbelích a Ruzyni. Během II. světové války pracoval v autodopravě a po krátkém poválečném období slávy Eugen Čihák umírá 8. května 1958 v Praze. Eugen Čihák během svého života zkonstruoval 16 letadel, kde jeho nejzdařilejším modelem byl Rapid z konce roku 1912, který dosahoval tehdy pozoruhodné rychlosti až 130 km/h.

13 CZK, (Heidelberg)
Date of issue: 5. 3. 2014
Author: Pavel Sivko
Engraver FDC: Jaroslav Tvrdoň

Eugen Čihák was born on 31 May 1885 in Croatia, where his father was employed. In 1889 his family moved to Pardubice, where Čihák graduated from business school. After that he worked at the Laurin & Klement factory in Mladá Boleslav. In that year Čihák and his cousin Jan Kašpar, the first Czech aviator, began work on the development and production of their first airplane. In 1913 Jan Kašpar gave up his aviation career due to the lack

of an international aviation diploma and a functioning machine, and Eugen Čihák was thus thrust to the forefront of the media attention at that time. Čihák made his first flight on 16 July 1911, but due to technical problems he had to land prematurely. It is reported that between 1911 and 1914 Čihák completed 33 flights. On 7 May 1913 Čihák earned an international pilot diploma, FAI with serial number 51. However, his aviation career was not renewed after the World War I. Together

with his brother he ran a truck transport company and he also worked as an aircraft mechanic and later as the manager of the airports in Kbely and Ruzyně. During World War II he was working in logistics and after a brief period of fame he died on 8 May 1958 in Prague. In his lifetime Eugen Čihák constructed as many as 16 aircrafts. His most successful model became the Rapid made at the end of 1912, which reached at that time the remarkable speed of 130 km/h.

5 Historické dopravní prostředky: prototyp 1. československého vozu R1 pro pražské Metro Historical Vehicles: Prototype of the First Czechoslovak Vehicle R1 for the Prague Metro

13 Kč (Heidelberg)
Den vydání: 5. 3. 2014
Autor: Jiří Dufek
Rytec FDC: Jaroslav Tvrdoň

Soupravy R1 byly vyvinuty pro pražské metro, ale z politických důvodů bylo rozhodnuto, že se do pražského metra dostanou sovětské vozy. Souprava se začala vyvíjet v roce 1968 a v roce 1971 musela být dokončena. Velké omezení se týkalo hmotnosti, a to protože Nuselský (tehdy Gottwaldův) most nebyl stavěn na velkou zátěž. Byly vyrobeny dvě soupravy R1, které se tes-

tovaly na zkušebních tratích ve Velimi a v tehdy ještě nedokončeném depu Kačerov. Každá souprava měla dva čelní vozy. Jejich využití se ovšem neplánovalo jen v podzemí, vozy mohly jezdit současně povrchově, jako tramvaje nebo příměstské vlaky.

V této době však již bylo rozhodnuto o tom, že v Praze budou jezdit zastaralé a hlavně těžké sovětské soupravy ze třicátých let: Ečs. „E“ byl typ metra a „čs“ zkratka pro Československo. V Praze se nadále zkoušel typ R1 pro jiné systémy městské i mimoměstské hromadné dopravy. V lednu roku 1972 přišla velká rána pro R1. Údajně došlo k nehodě (odbrzdění vozu), při které jedna ze souprav narazila do druhé. Při nehodě byl zraněn hlavní konstruktér Antonín Honzík. Dva nepoškozené vozy byly převezeny do Technického muzea v Brně, kde souprava zrezivěla (1988). Na tomto projektu je vidět, že pokud jde o politický zájem, tak může jít věda a pokrok úplně stranou.

13 CZK, (Heidelberg)
Date of issue: 5. 3. 2014
Author: Jiří Dufek
Engraver of the FDC: Jaroslav Tvrdoň

The R1 train was developed for the Prague metro, but later it was decided that the Prague metro would use Soviet wagons instead. The development of the train started in 1968 and had to be finished by 1971. Another limitation

was related to weight, because the Nuselský (at that time Gottwald) Bridge was not built for very heavy loads.

Two R1 trains were made and tested on the test track in Velim and in the, at that time still unfinished, Kačerov depot. Each train had two front wagons the use of which was not limited to underground transportation; they could also be used as trams or suburban trains.

However, it was then decided that Prague would receive Soviet trains from the 1930s, Ečs ("E" designated the type of metro and "čs" was the abbreviation for Czechoslovakia). Nevertheless, the R1 trains were still tried for other systems of urban and suburban public transport.

In January 1972, the R1 received a heavy blow. An accident occurred in which one of the trains crashed into the other. During the accident the chief designer, Antonín Honzík, was injured. The two undamaged cars were transported to the

Technical Museum in Brno, where the train was gathering rust until 1988. One can see from this project that where political interests are concerned, science and progress are sidetracked completely.

6 150 let českého hasičstva 150 Years of Czech Firefighting

13 Kč (Heidelberg)
Den vydání: 5. 3. 2014
Autor: Adolf Born
Rytec FDC: Bohumil Šneider

Boj člověka proti požárům zahrnuje celé lidské dějiny, přesněji snahu o zvládnutí ohně, protože

oheň má ve vývoji společnosti velký význam a stal se jedním z civilizačních prvků. O začátcích bojů s ohněm se dočítáme v 10. stol. před Kr., kdy stavitel Vitruvius žijící za Caesara a Augusta popisuje, že již před 200 lety učený Ktesibius z Alexandrie zhotovil hasičské čerpadlo. Tyto stříkačky byly používány v Egyptě, Římě a Římané také na obsazeném území – v podstatě s různými vylepšeními se používaly až do 18. stol. Velké požáry středověkých měst vedly k tomu, že panovníci či představitelé měst vydávali směrnice, jak požárům zabraňovat, a jak je hasit. Zde hrály velkou úlohu cechy, kde jim byly přiděleny úkoly, jak a s čím pomáhat při hašení požárů (příkladem je Statut města Prahy s názvem „O ohni“, ze 14. století). Obdobně pak tomu bylo v následujících stoletích na feudálních panstvích. Požární instrukce byly v podstatě stejné, jen podrobnější. Snahy Marie Terezie vytvořit pevný, centralizovaně řízený stát našly odezvu i v požární ochraně,

když v r. 1751 vydala Řád k hašení ohně. Důležitou změnu přinesl vynález parního stroje, který velmi ovlivnil rozvoj požární techniky – parní stříkačky byly výkonnější a umožňovaly dopravit vodu na větší vzdálenosti. Byly ale drahé a vyžadovaly odbornou obsluhu, což vedlo k tomu, že ve velkých městech a závodech byly ustavovány skupiny profesionálních pracovníků, které měly na starosti hašení požárů. Revoluční rok 1848 a zejména pád Bachova absolutismu přinesly v Rakousku jisté uvolnění, mimo jiné i spolkovací a shromažďovací právo. V menších městech, která neměla peníze, aby si udržovala placené hasičské sbory, docházelo postupně ke vzniku dobrovolných hasičských sborů. První český hasičský sbor v Čechách byl založen v roce 1864 ve Velvarech. Velký význam pro další rozvoj dobrovolného hasičstva v českých zemích znamenala pomoc členů pražského sboru placených hasičů, kteří měli povoleno provádět výcvik v mimopražských hasičských sborech. V uvedené době vznikaly v řadě míst tělovýchovně-hasičské jednoty, které se později rozdělily na Sokol a Sbor dobrovolných hasičů.

13 CZK (Heidelberg)
Date of issue: 5. 3. 2014
Author: Adolf Born
Engraver of the FDC: Bohumil Šneider

The struggle of man against fire is a story which covers the whole of human history. More specifically, it is the effort to control fire – this has had great significance in the development human race and has become one of the crucial elements of civilization. The early days of firefighting date back to the 10th century BC, when the builder Vitruvius living under Caesar and Augustus described how 200 years earlier the learned Ktesibius of Alexandria had made a fire pump. Fire engines based on this invention were used in Egypt, Rome and Roman occupied territories with various improvements until the 18th century. Large fires in medieval towns led rulers and city authorities to publish guidelines on how to prevent fires and extinguish them. Here guilds played a prominent role, as they were assigned the task of coming up with effective means and methods of assistance in extinguishing fires (for example, the Statute of the City of Prague contained an ordinance called "About Fires" from the 14th century). Similar, only more detailed fire instructions

were also valid on feudal estates in the following centuries. The efforts of Maria Theresa to create a strong, centralized state governance, became evident in fire protection as well, when in 1751 Rules for the Extinguishing of Fires were issued. An important change was brought about by the invention of steam engine, which greatly influenced the development of fire fighting equipment – steam fire engines were more powerful and allowed water to be transported over long distances. But they were expensive and required professional service, which resulted in setting up groups of professional staff in charge of extinguishing fires in large cities and factories. The revolutionary year of 1848 and, in particular, the fall of Bach's absolutism, brought about a certain loosening up in Austria, including the freedom of association and the freedom of assembly. In smaller towns which had no money to accommodate professional fire departments, the formation of volunteer fire departments gradually occurred. The first Czech fire brigade in the Czech lands was founded in 1864 in Velvary. Of great importance for the further development of voluntary firefighters in the Czech Republic was the aid of the members of the Prague corps of professional firefighters whose members were allowed to conduct their training with fire brigades in places other than Prague. At that time, fire units of sport and physical training organizations emerged in many places and later gave rise to Sokol (the famed Czechoslovak sports movement and gymnastic organization) and the Corps of Volunteer Firefighters.

7 Osobnosti: Bohumil Hrabal (1914–1997)

Personalities: Bohumil Hrabal (1914–1997)

17 Kč (Wifag)
Den vydání: 26. 3. 2014
Autorka: Marina Richterová
Rytec: Miloš Ondráček

Bohumil Hrabal (rozený Bohumil František Kylián, 28. března 1914 v Brně) byl český prozaik, jeden z nejvýznamnějších a nejosobitějších spisovatelů druhé poloviny 20. století. Stal se nejpřekládanějším českým autorem 20. století.

Narodil se v Brně-Židenicích svobodné matce Marii Kyliánové a důstojníkovi rakouské armády Bohumilu Blechovi, který se ovšem k otcovství nehlásil, proto byl pokřtěn Bohumil František.

Po svém nevlastním otci, kterého si matka později vzala, dostal jméno Bohumil Hrabal.

Po maturitě na reálce, kterou s obtížemi dokončil, neboť několikrát propadl, studoval Hrabal na právnické fakultě Univerzity Karlovy v Praze, navštěvoval však rovněž přednášky z dějin literatury, umění a filosofie. Vínou uzavření vysokých škol v období okupace mohl svá studia dokončit až v roce 1946.

Spisovatelem z povolání se stal teprve v roce 1963. V roce 1965 se stal členem Svazu československých spisovatelů a redakční rady Literárních novin. Po roce 1970 nesměl několik let oficiálně publikovat, psal tedy do samizdatových a exilových periodik. Roku 1975 uveřejnil, v týdeníku Tvorba krátké sebekritické prohlášení, na jehož základě mu bylo, částečně a pod dohledem cenzury, opět umožněno publikovat. Řada jeho děl vycházela v nakladatelství Pražská imaginace, vydávajícím Hrabala samizdatem od roku 1985. Totéž nakladatelství vydalo pod editorským dohledem Václava Kadlece v letech 1991–1997 *Sebrané spisy Bohumila Hrabala* v 19 svazcích.

Hrabalovy knihy byly mnohokrát úspěšně zfilmovány. Nejslavnější filmovou adaptací podle Hrabalova románu je jistě film režiséra Jiřího Menzela z roku 1966 *Ostře sledované vlaky*, který získal Oscara, cenu Americké filmové

akademie za nejlepší zahraniční film. Hrabal obdržel také spoustu nakladatelských cen. Spolu s Ludvíkem Vaculíkem, Karlem Peckou, Janem Kameníčkem, Libuší Monikovou a dalšími tvůrci je Hrabal – především pro svou *Příliš hlučnou samotu* – považován za pokračovatele Franze Kafky.

Za své dílo byl několikrát oceněn. Román *Příliš hlučná samota* získal italskou literární cenu Premio Elba – Raffaello Brignetti, maďarskou cenu I. Bethlena, za knihu *Obsluhoval jsem anglického krále* Národní cenu České republiky, francouzské vyznamenání Officier de l'ordre des arts et des lettres (Rytíř umění a písemnictví), za anglické vydání *Příliš hlučné samoty* obdržel cenu George Theinera a cenu Jaroslava Seiferta za trilogii *Svatby v domě*, *Vita nuova*, *Proluky*. Roku 1968 obdržel společně s Jiřím Menzelem státní cenu (K. Gottwalda) za film *Ostře sledované vlaky*, 1989 mu byl udělen titul Zasloužilý umělec a 9. května 1996 jej jmenovali Doktorem honoris causa na univerzitě v Padově. Téhož roku získal z rukou Václava Havla medaili „Za zásluhy“. Zemřel 3. února 1997 v Praze po pádu z okna v pátém patře Ortopedické kliniky nemocnice na Bulovce, ve které se léčil.

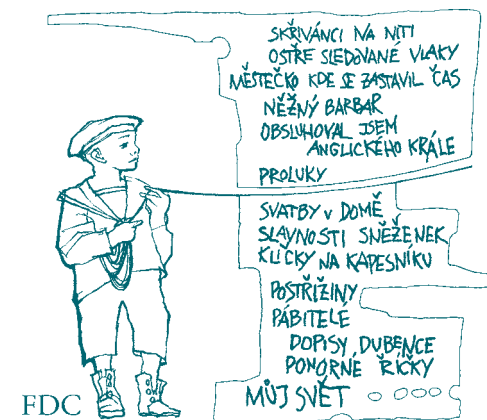
17 CZK (Wifag)
Date of issue: 26. 3. 2014
Author: Marina Richterová
Engraver: Miloš Ondráček

Bohumil Hrabal (born Bohumil František Kylián on 28 March 1914 in Brno), was a Czech prose writer, one of the greatest and most original writers of the second half of the 20th century. He became the most translated Czech author of the 20th century.

He was born in Brno-Židenice to a single mother, Mary Kylianová, and an officer in the Austrian army Bohumil Blecha, who, however, denied his fatherhood, so the child was baptized Bohumil František. He received the name Bohumil Hrabal after his stepfather, whom his mother later married.

After graduating from secondary school, which he finished with difficulties, having failed several times, Hrabal studied at the Faculty of Law of Charles University in Prague, but also attended lectures on the history of literature, art and philosophy. Due to the closure of universities during the Nazi occupation of Czechoslovakia he was not able to complete his studies until 1946. He became a professional writer as late as 1963. In 1965, he became a member of the Union of Czechoslovak Writers and worked on the editorial board of *Literární noviny* (*Literary News*). After 1970, he could not officially publish for several years and his works were published in samizdat periodicals and exile publishing houses. In 1975, he published a short self-critical statement in the weekly *Tvorba* (*Creation*) on the basis of which he was partially, under the supervision of authorities, allowed to publish again. Many of his works were published by the samizdat publisher Pražská imaginace (*Prague Imagination*) from 1985 and the same publishing house, becoming official after 1989, prepared, in the years 1991–1997 *Sebrané spisy Bohumila Hrabala* (*The Collected Writings of Bohumil Hrabal*) in 19 volumes, edited by Václav Kadlec.

Many of Hrabal's books were successfully adapted for screen and the 1966 adaptation of *Ostře sledované vlaky* (*Closely Watched Trains*),

directed by Jiří Menzel, received the Academy Award for Best Foreign Film. In 1968, both Hrabal and Menzel received for the film the official Klement Gottwald National Award as well. Along with Ludvík Vaculík, Karel Pecka, Jan Kameníček, Libuše Moniková and others, Hrabal is, especially for his *Příliš hlučná samota* (*Too Loud a Solitude*), considered to be a successor to Franz Kafka. He received numerous literary awards for his works. For example, his novel *Příliš hlučná samota* won an Italian literary prize, *Premio Elba*, the Hungarian *István Bethlen Prize*, and the *George Theiner Award*; the novel *Obsluhoval jsem anglického krále* (*I Served the King of England*) won the *National Prize of the Czech Republic* and the *French distinction Officier de l'Ordre des Arts et des Lettres* (*Knight of Arts and Literature*); and his trilogy *Svatby v domě* (*Weddings in the House*), *Vita nuova* (*New Life*) and *Proluky* (*Vacant Lots*) won the *Jaroslav Seifert Prize*. In 1989, he was awarded the title *Merited Artist* and on 9 May 1996 he received an honorary doctoral degree at the University of Padua. That same year he won the *Václav Havel Medal "For Merit"*. He died on 3 February 1997 in Prague, falling to death from a window on the fifth floor of the orthopedic clinic of the hospital where he was being treated.

3 Osobnosti: Prof. RNDr. Zdeněk Kopal DrSc. (1914–1993)

Personalities: Prof. RNDr. Zdeněk Kopal DrSc. (1914–1993)

21 Kč (Heidelberg)

Den vydání: 26. 3. 2014

Autor: Vladimír Suchánek
Rytec FDC: Jaroslav Tvrdoň

Prof. RNDr. Zdeněk Kopal, DrSc. (4. dubna 1914 v Litomyšli – 23. června 1993 ve Wilmslow, Spojené království) byl český astronom a astrofyzik, který však proslul i v oblasti numerické matematiky, balistiky a aerodynamiky.

Jeho nejdůležitější vědecké práce se týkají zákrytových proměnných dvojhvězd a výzkumu Měsíce a teoretických planet. Je považován za nejvýznamnějšího českého astronoma 20. století.

Jako malého jej k zájmu o přírodní vědy přivedl jeho dědeček, učitel na měšťance v Jičíně, Josef Lelek.

A tak nebylo divu, že po přestěhování rodiny do Prahy, se ve věku pouhých 15 let stal členem České astronomické společnosti. Zde, na Štefánikově hvězdárně, zahájil svůj výzkum proměnných hvězd a již jako student gymnázia publikoval odborné články v zahraničních časopisech.

V roce 1933 odmaturoval s vyznamenáním na gymnáziu a přihlásil se, vzdor naléhání rodičů, kteří uvažovali o dráze právníka či lékaře, ke studiu matematiky, fyziky a astronomie na Přírodovědecké fakultě Univerzity Karlovy. Ještě za studii se účastnil sjezdu Mezinárodní astronomické unie (IAU) v Paříži v roce 1935, kde byl okamžitě, na základě svých již publikovaných prací, zvolen za jejího člena. V roce 1937 promoval bez předchozí docházky na univerzitě a získal prestižní Denisovo stipendium, které mu umožnilo další studia v britském Cambridge u světoznámého astrofyzika sira Arthura Eddingtona.

V roce 1938 se s manželkou vydal na stipendijní pobyt na Harvardovu observatoř v americkém Cambridge. Na lodi jej zastihla zpráva o mnichovské dohodě, a tak se rozhodl setrvat v USA. Zde pracoval pod vedením Harlowa Shapleyho na problematice světelných křivek dvojhvězd. Od roku 1942 také působil na Massachusetts Institute of

Technology (MIT), kde pracoval na problematice balistiky a aerodynamiky pro americkou armádu. Na těchto projektech v rámci problémů numerické matematiky spolupracoval též s Norbertem Wienerem.

Byl zvolen čestným členem České astronomické společnosti (1967) a astronomických společností v Liverpoolu, Salfordu a Manchesteru. Získal čestné doktoráty na univerzitách v polském Krakově (1974) a v řeckém Patrasu (1974). Manchesterská astronomická společnost navíc pořádá na jeho paměť každoroční slavnostní Kopalovu přednášku. Roku 2007 následovala jejího příkladu i Česká astronomická společnost a ustanovila Kopalovu přednášku jako formu ocenění významných astronomů. V roce 1976 se stal zahraničním členem Řecké akademie věd v Aténách a od roku 1978 byl čestným občanem města Delf. Čestné občanství mu rovněž udělilo i rodné město Litomyšl v roce 1991. V Čechách byl rovněž oceněn zlatou medailí ČSAV v roce 1968 a stříbrnou medailí Univerzity Karlovy v roce 1991.

Profesor Kopal zemřel 23. 6. 1993 ve Wilmslow nedaleko Manchesteru. Pohřben je na pražském Vyšehradě po boku ostatních českých velikánů vědy a umění. V souladu s poslední vůlí byl odborný archiv prof. Kopala (včetně např. snímků Měsíce z přípravy letu Apollo) uložen v městském archivu v Litomyšli.

21 CZK (Heidelberg)

Date of issue: 26. 3. 2014

Author: Vladimír Suchánek

Engraver of the FDC: Jaroslav Tvrdoň

Prof. RNDr. Zdeněk Kopal, DrSc. (4 April 1914 in Litomyšl–23 June 1993 in Wilmslow, United Kingdom) was a Czech astronomer and astrophysicist, famous also in the fields of numerical mathematics, ballistics and aerodynamics. His most important scientific work was related to variable stars, especially close eclipsing binary stars, and he researched the Moon and terrestrial planets. He is considered the most significant Czech astronomer of the 20th century. When he was a small boy, his grandfather Josef Lelek, a teacher at the council school in Jičín, awoke his interest in the natural sciences. So it was not surprising that at the age of only fifteen, when his family moved to Prague, he joined the Czech Astronomical Society. There at the Štefánik observatory, he began his research on variable stars and, still a high school student, he published several scholarly articles in international scientific journals. In 1933 he graduated from secondary school with honors and enrolled, despite the insistence of his parents who wanted him a lawyer or doctor, in the study of mathematics, physics and astronomy at the Faculty of Natural Science at Charles University. During his studies he participated in the congress of the International Astronomical Union (IAU) in Paris in 1935, where he was immediately accepted as a member on the basis of the works he had already published. In 1937 he graduated from the university and was awarded the prestigious Denis scholarship which enabled his further studies in the United Kingdom, in Cambridge, with the famous astrophysicist, Sir Arthur Eddington. In 1938, he and his wife went on a scholarship-funded research trip to the Harvard Observatory in Cambridge, Massachusetts. However, during the ship voyage they received news of the Munich Agreement and decided to stay in the U.S.A. Kopal worked there under the supervision of Harlow Shapley on the issue of light curves of binary stars. From 1942 he also worked at the Massachusetts Institute of Technology (MIT) on problems of ballistics and aerodynamics for the U.S. Army. On these projects he also collaborated with Norbert Wiener, especially in the field of numerical mathematics.

He was elected an honorary member of the Czech Astronomical Society (1967) and the

FDC

astronomical societies in Liverpool, Salford and Manchester. He received honorary doctorates from universities in Cracow, Poland (1974) and Patras, Greece (1974). The Manchester Astronomical Society has been organizing the annual ceremonial Kopal lecture in his memory. In 2007, the Czech Astronomical Society followed its example and established a Kopal lecture as a form of appreciation of this important astronomer. In 1976 Kopal became a foreign member of the Greek Academy of Sciences in Athens and in 1978 he was made an honorary citizen of the city of Delphi. He was also granted honorary citizenship from his hometown of Litomyšl in 1991. In the Czech Republic he was awarded the Gold Medal of the Czechoslovak Academy of Sciences in 1968 and a silver medal at Charles University in 1991.

Professor Kopal died on 23 June 1993 in Wilmslow near Manchester. He was buried at Vyšehrad alongside other greats of Czech science and art. In accordance with his last will, the scholarly archive of Professor Kopal (also including images of the Moon from the Apollo flight preparation) was stored in the city archives in Litomyšl.

9 Krásy naší vlasti: zámek Červená Lhota

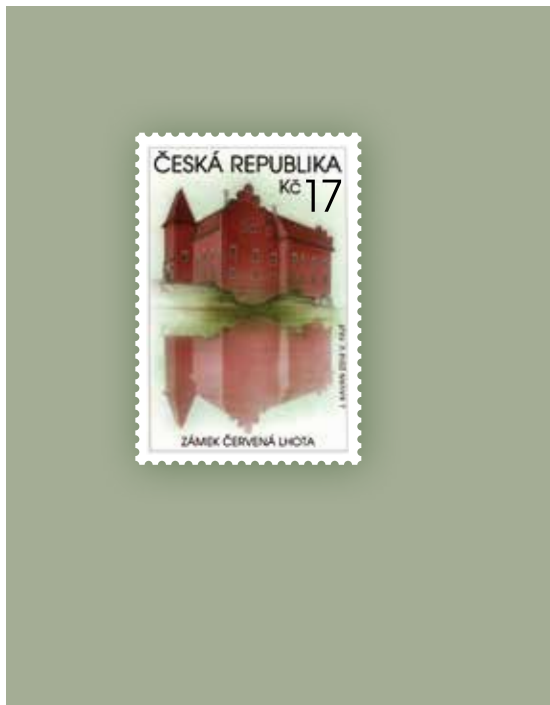
The Beauties of our Country: The Červená Lhota Chateau

17 Kč (Waite)
Den vydání: 26. 3. 2014
Autor: Jan Kavan
Rytec: Bohumil Šneider

Červená Lhota je renesanční vodní zámek ve východní části jižních Čech na severu Jindřichohradecka. Zámek je umístěn na skále, která se přehrazením údolí a zvýšením hladiny vody stala ostrůvkem na zámeckém rybníku. Zámek tvoří uzavřená čtyřkřídlá dispozice kolem čtvercového nádvoří. Nad vjezdem je umístěna věž. K zámku vede přístupová cesta přes kamenný most. Předpokládá se, že již od 2. poloviny 14. století vlastnili zdejší tvrz Lhotečtí ze Zásmyk. Ovšem první ověřená zmínka pochází až z r. 1465, kdy se v Zemských deskách uvádí rozdělení dědictví mezi Václava a Petra ze Zásmyk. V následujících letech přešla Lhota na Diviše Boubínského z Újezda, od něhož v r. 1530 Lhotu koupil Jan Kába z Rybňan. Ten nechal starou gotickou tvrz přestavět na pohodlnější renesanční zámek, zvaný od té doby Nová Lhota. Jan zámek v roce 1597 prodal Vilémovi Růtovi z Dírny, který zámek dal upravit v pozdně renesančním stylu a jeho fasádu natřít na červeno. Odtud dnešní název zámku – Červená Lhota.

Růtové z Dírny zámek získali na konci 16. století. Jako utrakvistům jim ovšem byl majetek po bitvě na Bílé hoře roku 1620 konfiskován, i když se českého stavovského povstání nezúčastnili. V dobách třicetileté války vlastnil místní panství italský rytmistr Antonio Bruccio. Po jeho smrti koupil zámek v roce 1641 Vilém Slavata z Chlumu a Košumberka. Po roce 1641 a v letech 1658–1678 probíhaly na zámku barokní přestavby, které proměnily šlechtické sídlo na letohrádek, kam Slavatové dojížděli z nedalekého Jindřichova Hradce.

Po vymření rodu Slavatů po meči v roce 1693 zdědila Červenou Lhotu neteř posledního Slavaty Marie Terezie, provdaná do rodiny Windischgrätzů. Od poloviny 18. století se majitelé opět několikrát změnili. Za Ignáce Stillfrieda pobýval v letech 1796–1799 na zámku skladatel a spolu-

zakladatel německé opery Karl Ditters von Dittersdorf. Od roku 1835 vlastnili zámek postupně členové čtyř generací knížecí rodiny Schönburg-Hartenstein – německých říšských

knížat. Tento rod zámek obýval až do roku 1945, kdy jim byl zámek konfiskován. Poslední majitelé dali v polovině 19. století zámeckou věž a štít upravit novogoticky. Mezi lety 1903–1913 byly za prince Johanna Schönburg-Hartenstein tyto úpravy odstraněny a nahrazeny památkově poučenou neorenesanční přestavbou podle projektu architekta Humberta Walchera z Moltheimu, která dala zámku jeho dnešní podobu.

17 CZK (Waite)
Date of issue: 26. 3. 2014
Author: Jan Kavan
Engraver: Bohumil Šneider

Červená Lhota is a Renaissance water chateau in the eastern part of South Bohemia in the north of Jindřichův Hradec region. The chateau is located on a rock which became an island in the chateau pond after the damming of the valley and the increase in the water level. The chateau consists of an enclosed four-wing layout around a square courtyard. Above the entrance there is a tower. An access road leads to the chateau across a stone bridge.

The stronghold was owned by the Lhoteč family of Zásmyky from the second half of the 14th century. However, the first written mention dates from as late as 1465: the Land Registry shows the division of the inherited property between Václav and Petr of Zásmyky. In the following years Lhota changed its owner to Diviš Boubínský of Újezd, from whom Jan Kába of Rybňany bought it in 1530 and had the old Gothic fortress converted into a more comfortable Renaissance chateau, known afterwards as Nová Lhota. He sold the chateau in 1597 to Vilém Růt of Dírny, who reconstructed it in late Renaissance style and painted its façade red. This is the reason for its current name, Červená, or "Red" Lhota. The Růt family of Dírny acquired the chateau at the end of the 16th century. However, as they were Utraquists the property was confiscated

from them after the Battle of White Mountain in 1620, although they had not participated in the uprising of Bohemian noblemen. At the time of the Thirty Years' War, it was owned by the Italian cavalry captain Antonio Bruccio. After his death the chateau was bought by Vilém Slavata of Chlum and Košumberk in 1641. After this year, and in the years 1658–1678 a reconstruction in Baroque style took place at the chateau which turned the aristocratic residence into a summer palace, where the Slavata family would commute from nearby Jindřichův Hradec. After the extinction of the male line of the Slavata family in 1693, the niece of the last Slavata, Maria Theresa who married into the Windischgrätz family, inherited Červená Lhota. From the mid-18th century it changed owners again several times. Under Ignatius Stillfried, a composer and the co-founder of the German opera Karl Ditters von Dittersdorf stayed at the chateau between 1796–1799. From 1835, the chateau was owned successively by members of four generations of the royal family Schönburg-Hartenstein – German imperial princes. The family had lived in the chateau until 1945, when it was confiscated. The last owners had the chateau tower and gables reconstructed in neo-Gothic style. Between 1903–1913 these modifications were removed under Johann Schönburg-Hartenstein and replaced with a historically faithful neo-Renaissance construction by the architect Humbert Walcher of Moltheim, giving the chateau its present form.

10 Europa – Národní hudební nástroje – chodské dudy

Europa – National Musical Instruments – Chodsko Bagpipes

25 Kč (Wifag)
Den vydání: 30. 4. 2014
Autorka: Vlasta Matoušová
Rytec: Václav Fajt

Každoroční emise, stejná pro všechny státy sdružené v organizaci PostEurope, letos dostala jednotný námět – Národní hudební nástroje. Za Českou republiku byly vybrány chodské dudy. Dudy (také moldánky, na Moravě též gajdy, na Chodsku pukl) jsou prastarý lidový hudební nástroj, užívaný v podobě historicky známé už v antickém Řecku. Původně byly jednoduchým dechovým nástrojem, který pravděpodobně vznikl již před 4000 lety v Egyptě a v přední Asii. Odtud se postupně šířily s pastýři, ale především s četnými arabsko-tureckými nájezdy do Evropy, kde nacházíme nejvíce jejich forem a druhů – mnoho evropských národů má pro ně nejen vlastní jméno, ale i své vlastní modifikace nástroje.

Dudy jsou aerofon. Funkce nástroje je založena na pumpování vzduchu pomocí kovářského měchu umístěného v levém podpaždí hudebníka do zásobního koženého měchu pod pravou rukou, odkud vzduch proudí přes strojek (tzv. piskor) s plátkem (plátky) do píšťaly s otvory. Rozechvíváním plátku(ů) vzniká zvuk a tón je tvořen odkrytým vždy jednoho otvoru (tzv. uzavřený prstoklad) píšťaly prsty, podobně jak je tomu např. u zobcové flétny (tak pracují např. dudy české). Nejčastěji jsou laděny v tónině Es dur, jsou také často používané dudy v ladění C dur (více na Moravě). Na poněkud jiném principu pracují dudy skotské, kde se vzduch do měchu nástroje nevhání mechanicky, ale jen dofukuje ústy.

Zvuk dud je měčivý a na přední píšťale (tzv. přednička) hrají české dudy pouze na osm tónů, což dodává jejich hře jednotvárnosti. Dalším zvláštním rysem je přítomnost jedné nebo více zadních píšťal – tzv. huk neboli bordun, které nepřetržitě hrají stále jeden o dvě oktávy hlubší tón, který se kombinuje s proměnlivými tóny na přední píšťale. Dudy mají stále mnoho ctitelů. Nejvíce proslavili dudy čeští dudáci z Chodska a Strakonicka. V Česku existuje několik kvalitních lidových souborů a ve Strakonících se pořádá jednou za dva roky

významný Mezinárodní dudácký festival.

25 CZK (Wifag)
Date of issue: 30. 4. 2014
Author: Vlasta Matoušová
Engraver: Václav Fajt

This year's theme of the annual issue, common for all countries of the PostEurope organization, is national music instruments. The Czech Republic selected bagpipes from Chodsko. Bagpipes (also known as bock or "pukl") are an ancient folk musical instrument used as far back as ancient Greece. Originally they were simple wind instruments that probably originated more than 4000 years ago in Egypt and the Near East. From there, they were gradually spread by shepherds, but also by numerous Arab-Turkish raiders into Europe, where we currently find them in many forms and types – various European nations have different names for them, as well as their own modifications of them.

Bagpipes are aerophones. Their function is based on pumping air through a bellows located in the left armpit of the musician to the leather bellows under the right arm: air flows through the apparatus (the so-called "piskor") to the reeds in the pipes with holes. Through the vibration of the reed(s) the sound and tone are produced by uncovering one hole of the pipe with the fingers (called closed fingering), just as in fipple flutes. Bagpipes are most often tuned in the key of E flat major, but sometimes also in C major (more often in Moravia). Scottish bagpipes work on a somewhat different principle: the air is not pumped into the bellows mechanically, but is blown in only through the mouth.

The sound of the bagpipes is bleating and on the front pipe (the so-called "přednička") Czech bagpipes play only eight notes, which gives their sound its monotony. Another special feature is the presence of one or more rear pipes – called "huk" or "bordun", which continuously play a one-octave or even two-octave deeper tone which is combined with varying tones on the front pipes.

Bagpipes still have many admirers. Czech bagpipes were made famous by bagpipers from the Chodsko and Strakonice regions. In the Czech Republic there are several good folk ensembles and the International Bagpipe Festival is held biennially in Strakonice.

200 let muzejnictví; Opava 1814 – Slezské zemské muzeum 200 Years of Museology; Opava 1814 – The Silesian Land Museum

13 Kč (Wifag)
Den vydání: 30. 4. 2014
Autorka: Eva Hašková
Rytec: Martin Srb

Na počátku 19. století si Opava, i přes spojení Slezska s Moravou, roku 1782 podržela význam správního centra. Sídli zde krajský úřad, soudy a stavovské instituce knížectví Opavského a Krnovského. Na prahu 19. století počalo město procházet řadou významných změn, které nesmazatelně ovlivnily nejen jeho vzhled ale i podmičky života a jeho celkový charakter. V této době si však Opava zejména upevňovala svou pozici intelektuálního centra rakouského Slezska. Existovalo zde několik škol různých typů, přičemž velmi

dobrou úroveň se pyšnilo zejména státní gymnázium sídlící v někdejší jezuitské koleji na Dolním náměstí. A právě zmíněné gymnázium se stalo místem, kde vzniklo nejstarší veřejné muzeum na území dnešní České republiky. Veřejnost se mohla setkat s novým kulturním a vzdělávacím fenoménem již 1. května 1814. O realizaci záměru se zásadní měrou zasloužili zejména tři osobnosti – profesor opavského státního gymnázia Faustín Ens (1782–1858), penzionovaný hejtman Franz Mückusch von Buchberg (1749–1837) a konečně opavský purkmistr Johann Joseph Schößler (1761–1834). Právě oni zajistili nejen dostatečnou společenskou podporu celému projektu, ale zásadním způsobem se zasloužili i o rozvoj muzejní sbírky. Ohlas muzea vedl záhy k podání oficiální

žádosti o schválení stanov a názvu Zemské muzeum pro Rakouské Slezsko (Oesterreichisch-schlesisches Provinzialmuseum). Cíle základního instrumentu se jednoznačně obracely k poznání přírody i kultury rakouského Slezska – „... sbíráním produktů ze všech oborů přírody a vlastivědy, zejména těch, které mají svůj původ v Rakouském Slezsku, nabídnout studující mládeži, ale i přírodovědcům, ekonomům a umělcům prostředky k obohacení jejich znalostí o vlasti a tak uspokojovat jejich vědeckého ducha.“ K této tradici se hlásí i současné Slezské zemské muzeum.

Slezské zemské muzeum je pomyslnou branou do Slezska. V jeho sbírce jsou zastoupeny autentické doklady vývoje přírody a společnosti především v oblasti českého Slezska, severní a severovýchodní Moravy. Slezské zemské muzeum je nejstarším veřejným muzeem na území dnešní České republiky, jeho historie sahá do roku 1814. Zároveň je co do velikosti třetím největším muzeem v ČR.

Na poštovní známce je vyobrazeno průčelí Historické výstavní budovy Slezského zemského muzea, ikonického objektu nejen Slezského zemského muzea ale i města. Budova někdejšího Muzea císaře Františka Josefa pro umění a řemesla byla postavena podle návrhu vídeňských architektů Johanna Scheiringera a Franze Kachlera v letech 1893–1895. V popředí je okřídlená socha Genia vídeňského sochaře Theodora Friedla, která je umístěna na střešní kopuli budovy. V současné době je zde umístěna zemská expozice Slezsko.

13 CZK (Wifag)

Date of issue: 30. 4. 2014

Author: Eva Hašková

Engraver: Martin Srb

At the beginning of the 19th century Opava, despite the uniting of Silesia with Moravia in 1782, was still an important administrative center. It housed the regional offices, courts and estate institutions of the principality of Opava and Krnov. On the threshold of the 19th century the city began a series of significant changes that affected not only its appearance but also its life conditions and overall character. At that time Opava particularly strengthened its position as the intellectual center of Austrian Silesia. There were several schools of different stages of education. From them, the state grammar school located in a former Jesuit college in the Lower Square boasted the best results. This grammar school became the place where the oldest public museum in

the territory of today's Czech Republic came into being. The public could be introduced to this new educational and cultural phenomenon as early as 1 May 1814. The project was successfully realized due to the significant help of three people: Faustin Ens (1782–1858), a professor at the Opava state grammar school, Franz Mückusch von Buchberg (1749–1837), a retired chief district administrator, and Johann Joseph Schößler (1761–1834), an Opava burgomaster. Not only did they secure an adequate social support for the whole project, but they also fundamentally contributed to the development of the museum's collection. The success of the museum soon led to the submitting of an official application for the approval of the statutes and the title Provincial Museum for Austrian Silesia (Oesterreichisch-Schlesisches Provinzialmuseum). The objectives of the museum clearly turned to the study of the nature and culture of Austrian Silesia "by means of collecting specimens from all fields of nature and natural history, especially those that have their origins in Austrian Silesia, to offer young students, but also natural scientists, economists and artists the means to enrich their knowledge of their homeland and thus satisfy their scientific spirit." This tradition is being kept alive in the Silesian Museum to the present day. The Silesian Museum is a symbolical gateway to Silesia. In its collections there are authentic documents on the development of nature and society especially in Czech Silesia, as well as northern and north-eastern Moravia. The Silesian Museum is the oldest public museum on the territory of the current Czech Republic, its history going back to

Technické památky: ruční papírna ve Velkých Losinách

Technical Monuments: The Handmade Paper Mill in Velké Losiny

13 Kč (Wifag)
Den vydání: 14. 5. 2014
Autor: Adolf Absolon
Rytec: Martin Srb

Papírna ve Velkých Losinách byla v roce 2002 vyhlášena národní kulturní památkou. Jde o jednu z nejstarších papírenských manufaktur v Evropě. Dal ji vybudovat Jan mladší ze Žerotína na konci 16. století. Existenci papírny připomíná nejstarší známá průsvítka (vodoznak) s datem A.D. 1596. Je na ní erb pánů ze Žerotína – lev s korunkou na třech pahorcích. V roce 1729 koupili Žerotínové technickou novinku tzv. holendr na přípravu papíroviny ze lnu a bavlny. Dnešní objekt papírny pochází z přelomu 18. a 19. století. Má unikátní vícepatrovou mansardovou střechu krytou šindelem. V roce 1949 se papírna stala součástí národního podniku Olšanské papírny, později akciové společnosti, zabývající se papírenskou výrobou v několika strojních průmys-

1814, and at the same time the third largest museum in the country. The postage stamp shows the façade of the historical exhibition building of the Silesian Museum, an iconic building of not only the Silesian Museum, but also the city. The building of the former Museum of Emperor Franz Joseph for Arts and Crafts was designed by the Viennese architects Johann Scheiringner and Franz Kachler in the years 1893–1895. In the foreground, there is a statue of winged Genius by the Viennese sculptor Theodor Friedl, which is located on the dome of the building. At present, a Silesian regional exposition is located there.

Pražský hrad – Peter Paul Rubens: Shromáždění olympských bohů

Prague Castle – Peter Paul Rubens: Assembly of Olympian Gods

37 Kč, aršík (Waite + KOMB)
Den vydání: 14. 5. 2014
Rytec: Miloš Ondráček

Peter Paul Rubens (28. červen 1577, Siegen – 30. květen 1640, Antverpy) byl vlámský malíř, jeden z největších světových malířů v historii, mistr barokního stylu a nejdůležitější vlámský malíř 17. století.

Narodil se ve Vestfálsku, ve městě Siegen, v rodině úspěšného antverpského protestantského advokáta Jana Rubense, který z Antverp uprchl před náboženským útlakem. Rodina advokáta Rubense žila v Siegenu nuceně, jelikož byl pro svou údajnou nevěru s Annou Saskou (manželka Viléma I. Oranžského) odsouzen k tomu, že se musel na pět let v Siegenu usadit. Zde se manželům Rubensovým narodil syn Peter Paul. V roce 1589, dva roky po otcově smrti, se společně se svou matkou vrátil do Antverp, kde přestoupil ke katolické víře. Náboženské motivy patřily v jeho pozdější práci k nejvýznamnějším. V Antverpách jej jeho matka dala do učení k nejlepším místním malířům.

V roce 1600 odjel do Itálie, kde pracoval jako dvorní malíř pro mantovského vévodu Vincenza Gonzaga. Navštívil Benátky, Řím a Janov, studoval zde antické umění a učil se kopírováním děl italských mistrů. Jeho styl byl v té době silně ovlivněn Tizianem.

Po smrti jeho matky v roce 1608 se vrátil do Antverp. O rok později se oženil s Isabellou Brantovou. Jeho obrazy Stavění kříže (1610) a Snímání s kříže (1611–1614) pro místní katedrálu Panny Marie ho zařadily mezi nejuznávanější vlámské malíře. Mnoho zakázek obdržel od francouzského královského dvora, mezi nimi i na sérii alegorických obrazů ze života Marie Medicejské (nyní jsou umístěny v Louvru). Pro zpracování velkého množství zakázek, které dostával, vytvořil v Antverpách dílnu, ve které s ním pracovali jeho žáci, z nichž mnozí se později proslavili, jako například Anthonis van Dyck.

V letech 1621 až 1633 se aktivně účastnil mnoha

diplomatických jednání. Španělský král Filip IV. jej pověřil úkolem dosáhnout sblížení Španělska s Anglií. Rubensovou zásluhou byla skutečně 15. listopadu 1630 podepsána mírová smlouva mezi Anglií a Španělskem. Anglický král Karel I. ho za toto úsilí pasoval na rytíře a bohatě obdaroval. Zemřel ve věku 63 let a je pochován v kostele sv. Jakuba v Antverpách.

Obraz „Shromáždění olympských bohů“ patří k raným Rubensovým dílům z roku 1602 a pravděpodobně zobrazuje spor mezi Venuší a Juno. Je možné, že pro velké rozměry a protáhlý tvar byl umístěn na stropě některé z místností Pražského hradu, kde přežil rabování švédských vojsk v roce 1648.

37 CZK, miniature sheet
(Waite + KOMB)
Date of issue: 14. 5. 2014
Engraver: Miloš Ondráček

Peter Paul Rubens (28 June 1577, Siegen–30 May 1640, Antwerp) was a Flemish painter, one of

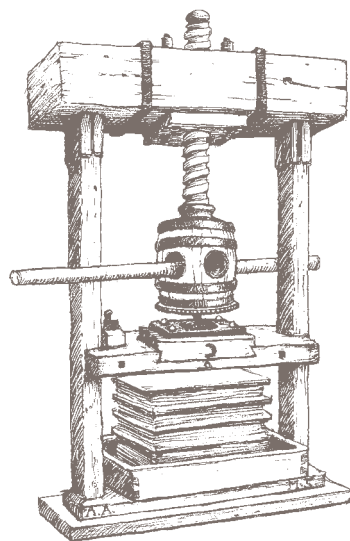

13 CZK, (Wifag)
Date of issue: 14. 5. 2014
Author: Adolf Absolon
Engraver: Martin Srb

In 2002 the paper mill in Velké Losiny was declared a National Historical Landmark. This is one of the oldest paper-producing manufactories in Europe: Jan the Younger of Žerotín (Zierotín) had it built in the late 16th century. The first evidence of the existence of the paper mill is its oldest known watermark with the date 1596 A.D. It bears the coat of arms of the lords of Žerotín: a lion with a crown on three hills. In 1729 the Žerotíns purchased a new technical innovation called “hollander,” a machine for the preparation of pulp from flax and cotton. The building of the paper mill dates from the turn of the 19th century. It has a unique multi-storied mansard roof covered with shingles. In 1949 the paper mill became a part of the national corporation Paper Mills of Olšany, later a joint stock company, engaged in the production of paper in several industrial paper mills in the Šumperk region. Since the mid-1970s, the entire complex has undergone several stages of costly renovations and repairs, which continue even today. The unique complex of the important technical monument has, particularly in the light of more than four centuries of the continuing traditional production of hand-made paper, no parallel in Central Europe. Since 2006, it has been the headquarters of an independent company, Ruční papírna Velké Losiny a.s. (Velké Losiny Handmade Paper Mill).

The Velké Losiny manufactory is now one of the oldest still operating businesses of its kind in

Europe. Handmade paper is still produced there from cotton and linen, using traditional procedures. It has been used for centuries for its high quality and durability mainly in the visual arts, for significant personal and business correspondence, ceremonial purposes, to print bibliophiles, as well as for artistic and book restoration practice. The handmade paper, as well as today's assortment of exclusive products made from it, have gained a permanent place and popularity with supporters of traditional Czech handicraft.

F D C

the world's greatest visual artists, a master of the Baroque style, and the most important Flemish painter of the 17th century.

He was born in Westphalia in the city of Siegen to the successful family of the Protestant Antwerp lawyer Jan Rubens, who fled from Antwerp due to religious oppression. The family of the lawyer Rubens was staying in Siegen involuntarily: Jan Rubens was sentenced to settle there for five years for his alleged infidelity with Anna of Saxony (the wife of William I of Orange). Here the son of Mr. and Mrs. Rubens, Peter Paul Rubens, was born. In 1589, two years after his father's death, he returned to Antwerp together with his mother and was converted to Catholicism: Religious motifs became the most important in his later works. In Antwerp, his mother let him study under the best local painters. In 1600 he went to Italy, where he worked as a court painter for the Duke Vincenzo Gonzaga of Mantua. He visited Venice, Rome and Genoa, where he studied classical art and learned by copying works of Italian masters. His style at that time was heavily influenced by Titian.

After his mother's death in 1608 he returned to Antwerp and a year later he married Isabella Brant. His paintings *The Elevation of the Cross* (1610) and *The Descent from the Cross* (1611–1614) for the Cathedral of Our Lady ranked him as one of the most acclaimed Flemish painters. He received many orders from the French royal court, including a series of allegorical paintings on the life of Marie de Medici (they are now located in the Louvre). For the large amount of orders he received, he established a workshop in Antwerp, in which his disciples worked, many of whom became famous later, such as Anthony van Dyck.

From 1621 to 1633 he actively participated in many diplomatic meetings. The Spanish King Philip IV entrusted him with the challenge of achieving a convergence between Spain and England. To Rubens's credit was the peace treaty between England and Spain, signed on 15 November 1630. The English King Charles I knighted him for this effort and he was also richly endowed.

He died at the age of 63 and is buried in the St. James's Church in Antwerp.

The painting "Assembly of Olympian Gods" is one of the earlier Rubens pieces from 1602 and, most probably, it shows a disagreement between Venus and Juno. It is also possible that because of its wide format and long sides, the

painting was placed on the ceiling of the Prague Castle and was saved from the plundering of the Swedish army in 1648.

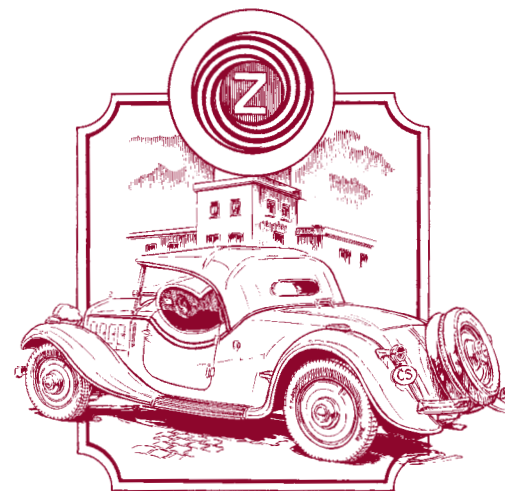
Historické dopravní prostředky: automobil Z4 (Zbrojovka Brno)

Historical Vehicles: Z4 Automobile (Zbrojovka Brno)

25 Kč (Heidelberg)
Den vydání: 11. 6. 2014
Autor: Václav Zapadlík
Rytec FDC: Jaroslav Tvrdoň

Automobil Z-4 od výrobce Zbrojovka Brno byl vyroben roku 1936, má dvoudobý čtyřválcový motor chlazený vodou o objemu 980 ccm s výkonem 25 koní a s maximální rychlostí 100 km/h při průměrné spotřebě 8 litrů na 100 km. Kabriolet vážící 810 kg má třístupňovou převodovku a přední náhon. Rám je žebřinový, všechna kola jsou nezávisle odpružená listovými perý s hydraulickými pákovými tlumiči. Bubnové brzdy jsou umístěny na všech kolech. Dvoudveřová uzavřená karosérie Zetky je vyrobena z ocelového plechu připevněným šrouby na dřevěné kostře. Podlaha vozu je též z dřevěných prken. Rezervní kolo je umístěno na mohutném držáku vzadu za autem a do kufru byl přístup zevnitř vozu po odklopení opěradla zadního sedadla.

Vůz Z-4 se poprvé představil v dubnu 1933 na pražském autosalonu. Zetky s pohonem předních kol se staly rychle oblíbeným vozem. Měly i závodní úspěchy – roku 1934 zvítězily v soutěži 1000 mil československých mezi Prahou, Brnem

FDC

11. 6. 2014

25 CZK, (Heidelberg)
Date of issue: 11. 6. 2014
Author: Václav Zapadlík
Engraver of the FDC: Jaroslav Tvrdoň

The Z4 automobile, from the manufacturer Zbrojovka Brno, was made in 1936. It had a two-stroke water-cooled four-cylinder engine with a volume of 980 cc with an output of 25 hp, a maximum speed of 100 km/h and an average petrol consumption of 8 liters per 100 km. The 810 kg convertible had a three-speed transmission and front-wheel drive. It had a ladder-type frame and all wheels were independently suspended by leaf springs and hydraulic lever shock absorbers. Drum brakes were fitted on all wheels. The two-door closed body of the automobile was made of sheet steel attached by screws to a wooden frame. The floor of the Z4 was made of wooden planks as well. The spare wheel was located on

a huge mount behind the automobile and the trunk had access from inside, after the rear seat backrest was removed.

The Z4 automobile was first introduced in April 1933 at the Prague Motor Show. The automobile, with its front-wheel drive, soon became a popular model. It also had successes in racing – in 1934 it was the winner of the Czechoslovak 1000-mile

Prague–Brno–Bratislava Race, with an average speed of 92 km/h. The automobile also had social achievements. In Prague, there was a Z-club for owners of the Z's; one of its members was the famous comedian and actor, Vlasta Burian (the yellow car in the picture is the automobile from Vlasta Burian's collection that has survived to the present day).

15 Historické dopravní prostředky: osobní koševý parník František Josef I. Historical Vehicles: Passenger Paddle Steamboat, the Franz Joseph I

25 Kč (Heidelberg)
Den vydání: 11. 6. 2014
Autor: Pavel Sivko
Rytec FDC: Jaroslav Tvrdoň

Největším a nejvýraznějším ze šestice koševých parníků postavených v Praze byl osobní (salónní) František Josef I. K pořízení nové, v pořadí

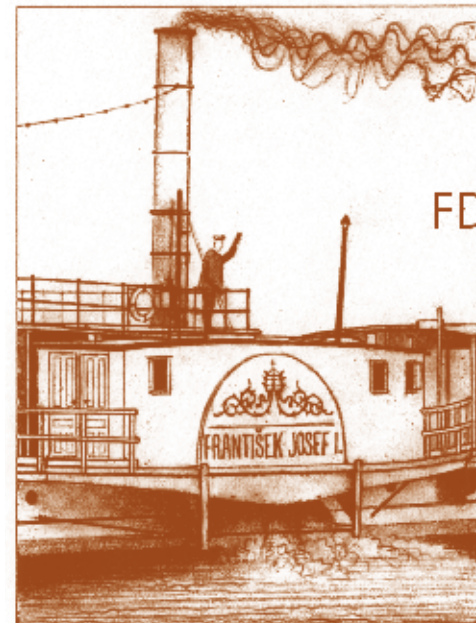
třetí velkokapacitní lodě inspiroval Pražskou Paroplavební Společnost (PPS) zejména růst zájmu cestujících o linku Praha – Zbraslav – Štěchovice, který nastal po roce 1880 (zvláště mimořádně úspěšný rok 1884). V polovině roku 1886 bylo vy-psáno výběrové řízení, jehož se účastnilo několik firem: První českomoravská továrna na stroje, loděnice KETTE D.E.G. z Dráždan a Pražská akciová strojírna, bývalá „Rustonka“. Ta nakonec výběrové řízení vyhrála a dodala moderní parník o nosnosti plných 800 osob za 55 000 zlatých. Velká požadovaná nosnost parníku vedla loděnici k určitým novým řešením. Parník vzhledem k šířce obratišť na tehdejší Vltavě nad Prahou nemohl být příliš dlouhý a přesto musel mít nízký ponor (0,72 m). Bylo proto třeba zvýšit výtlač lodi použitím zatížené přídě. Ta ale zpětně vyžadovala výkonnější strojní vybavení. Proto parník dostal poprvé v dějinách vltavskolabské osobní paroplavby ležatý parní stroj o výkonu 120 indikovaných koní.

Kromě bohatě vybavených salonů s tapetami a stahovatelnými žaluziemi měl v prostoru mezi koševnicemi také malou horní palubu přístupnou cestujícím. To bylo mnohem dříve než u dráždanské paroplavby, kde parník s horní palubou zde zvaný „Oberdeckdampfer“ vyplul až v roce 1896, tedy o plných devět let později. Je zajímavé, že přes použití horní paluby neměl parník kormidelní zařízení na kapitánském můstku, ale byl směrově řízen, stejně jako ostatní pražské koševé

parníky té doby, ručním kormidlem ze zádi. Nově postavený parník byl zpočátku nasazován na lince z Prahy do Zbraslavi, která byla tehdy nejzatíženější tratí PPS. Stovky Pražanů využívaly parníků k výletům do tehdy daleko za Prahou ležící Chuchle, Modřan i do samotného letoviska Zbraslavi. Například v roce 1889 vykonal parník 136 jízd do Zbraslavi, 86 do Štěchovic a 65 do Davle. Parník byl používán také při plavbách s prominentními hosty, např. 10. června 1920 s ním plul první československý prezident T. G. Masaryk. Parník byl během svého působení tragicky potopen, vyzdvižen a následně rekonstruován. Po roku 1918 byl také dvakrát přejmenován na Zbraslav (1918) a Praha (1929).

25 CZK, (Heidelberg)
Date of issue: 11. 6. 2014
Author: Pavel Sivko
Engraver of the FDC: Jaroslav Tvrdoň

The largest and most prominent of the six paddle steamboats built in Prague was the passenger (saloon) steamboat, the Franz Joseph I. A new acquisition, the third large-scale ship of the Prague Steamboat Company (PPS), was inspired by a notable increase in the interest of passengers on the Prague–Zbraslav–Štěchovice line after

1880 (particularly in the extremely successful year of 1884). In mid-1886, there was a competition which was entered by several shipbuilding companies: The First Bohemian-Moravian machine factory, the KETTE D.E.G. shipyard from Dresden and the Prague Joint Stock Engineering Company, the former “Rustonka”. The Prague company eventually won the competition and delivered a modern steamboat with a full capacity of 800 people for 55,000 guildens.

The large capacity required of the paddle steamboat led the shipyard to come up with a new design. The steamboat, with regard to the turning basin of the Vltava river in Prague at that time, could not be too long, but at the same time it had to have a low draft (0.72 meters). It was therefore necessary to increase the displacement of the ship using a fairly full bow. However, that required more powerful machinery. Therefore, the steamboat got, for the first time in the history of the Vltava–Elbe passenger transportation, a horizontal steam engine with an output of 120 horsepower.

In addition to the richly furnished lounges with wallpaper and blinds, it also had a small upper deck accessible to passengers in the space between the paddle wheels. That was much earlier than with the ships of the Dresden steam navigation company, whose steamboat with the upper deck called the „Oberdeckdampfer“ (Upper-deck steamboat) sailed up the river in 1896, a full nine years later. Interestingly, despite the use of the upper deck, the steamboat did not have a steering system on the bridge; its directional control, the same as with other Prague paddle steamboat, was a manual helm from the stern.

The newly built steamboat was initially deployed on the route from Prague to Zbraslav, which was then the most crowded line of PPS. Hundreds of people from Prague used the steamboats for trips to Chuchle (then far from Prague), Modřany and to the summer resort Zbraslav. For example, in 1889, the paddle steamboat performed 136 trips to Zbraslav, 86 to Štěchovice and 65 to Davle. The steamboat was also used for sightseeing tours with prominent guests, such as the one on 10 June 1920, in which the first Czechoslovak president, T.G. Masaryk participated. The steamboat sunk under tragic circumstances, but was raised up and repaired. After 1918, it also changed its name twice to Zbraslav (in 1918) and Praha (in 1929).

Obětem 1. světové války Victims of World War I

29 Kč, 29 Kč (Heidelberg)
Den vydání: 11. 6. 2014
Autor: Jan Maget
Ytec: Václav Fajt

První světová válka (před rokem 1939 známá jako velká válka, nebo světová válka) byl globální válečný konflikt probíhající od roku 1914 do roku 1918. První světová válka zasáhla Evropu, Afriku a Asii a probíhala ve světových oceánech. Bezprostřední záminkou k válce se stal úspěšný atentát na arcivévodu a následníka trůnu Františka Ferdinanda d'Este. Rakousko-Uhersko odvetou vyhlásilo válku Srbsku, čímž vyvolalo řetězovou reakci vedoucí ke světové válce. Během jednoho měsíce se Evropa ocitla ve válečném konfliktu.

Válka propukla mezi dvěma koalicemi: mocnostmi Dohody a Ústředními mocnostmi. Mocnostmi Dohody při vypuknutí války bylo Spojené království (které se do války zapojilo v důsledku německého vpádu do Belgie), Francie a carské Rusko. K Dohodě se připojily další státy, v roce 1915 Itálie a v roce 1917 USA. Ústředními mocnostmi byly v roce 1914 Německo a Rakousko-Uhersko. K Ústředním mocnostem se také přidala Osmanská říše a v roce 1915 Bulharsko. Na konci války zůstaly neutrálními pouze Španělsko, Švýcarsko, Nizozemsko a státy Skandinávie. Boje první světové války proběhly na několika frontách po Evropě. Na západní frontě boje probíhaly v zákopech („zákopová válka“). Přes 60 milionů vojáků bylo mezi lety 1914 až 1918 mobilizováno.

Válka skončila vítězstvím Dohody a kapitulací poražených Ústředních mocností. Jako konec světové války je udáván a ve světě oslavován 11. listopad 1918, kdy od 11 hodin zavládlo na všech frontách příměří (11. 11. v 11 hodin), podepsané téhož dne v 5:05 hodin ráno německou generalitou ve štábním vagóně vrchního velitele dohodových vojsk francouzského maršála Focha v Compiègne. Formálním zakončením války 1919–20.

29 CZK, miniature sheet (Heidelberg)
 Date of issue: 11. 6. 2014
 Author: Jan Maget
 Engraver: Václav Fajt

The First World War (before 1939 known as the Great War or the World War) was a global military conflict which lasted from 1914 to 1918. World War I hit Europe, Africa and Asia and also took place in the world's oceans. The immediate pretext for the war was the successful assassination of the archduke, and heir to the throne, Franz Ferdinand d'Este. Austria-Hungary declared war on Serbia in retaliation, causing a chain reaction leading to World War I. Within one month, Europe found itself in a conflict.

The war broke out between two coalitions: the Allied Powers and the Central Powers. At the outbreak of war the Allied Powers were the United Kingdom (which participated in the war as a result of the German invasion of Belgium), France and Czarist Russia. The Allied powers were also joined by other countries, Italy in 1915 and the USA in 1917. The Central Powers were Germany and Austria-Hungary in 1914, joined later by the Ottoman Empire and Bulgaria (in 1915). By the end of the war only Spain, Switzerland, the Netherlands and the Scandinavian countries remained neutral. The battles of World War I took place on several

FDC

fronts in Europe. On the Western Front, the fighting took place in the trenches ("trench warfare"). Over 60 million soldiers were mobilized from 1914 to 1918. The war ended with the victory of the Allies and the surrender of the defeated Central Powers. The world celebrates 11 November 1918 as the end of World War I (at 11 a.m. there was a ceasefire on all fronts, signed on the same day at 5:05 a.m. by the German Corps of Generals in the company wagon of the Supreme Commander of the Allied troops, the French Marshal Foch in Compiègne. The formal ending of the war occurred with the Treaty of Versailles in 1919.

17 Ochrana přírody – Beskydy Nature Protection – The Beskid Mountains

13 Kč, 17 Kč, 21 Kč, 25 Kč;
aršík (KOMB)

Den vydání: 3. 9. 2014

Autoři: Libuše a Jaromír Knotkovi

Rytec: Martin Srb

Beskydy jsou pohoří nacházející se na severovýchodní Moravě v oblasti Valašska, na jihovýchodě českého Slezska, v jižním Polsku, na severním Slovensku v části Oravy. Beskydy jsou většinou zalesněné pohoří s oblými vrcholy, jen občas vystupují skály na povrch. Nejvyšším vrcholem je Babí hora (1725 m), ležící na hranici mezi Polskem a Slovenskem v oblasti Oravských a Żywieckých Beskyd.

Obecně mají Beskydy ráz středohor prostoupených řadou brázdovitých a kotlinových sníženin. Typická jsou rovnoběžná horská pásma řazená za sebou a vázaná na výskyt odolnějších hornin. Je zde většinou hladce modelovaný reliéf, jehož morfologie odráží horninové složení flyšového podkladu (souvrství pískovců, slepenců a jílovcovitých břidlic). Na příkrých stráních jsou časté

svažné pohyby. Původní lesní porost byl plošně omezen a druhově pozměněn ve prospěch smrčín. Směrem k východu přibývá travnatých ploch nazývaných poloniny. Jejich využíváním se v 15. až 17. století šířila pastevecká kolonizace. Moravskoslezské Beskydy se vypínají nad Frenštátskou brázdou, ohraničeny jsou z jihu brázdou Rožnovskou. Řeka Ostravice člení pohoří na dvě skupiny. Na východě je to masiv Lysé hory, Travného a Ropice. Západně od řeky Ostravice se pásmo odolných hornin (Smrk, Kněhyně a Radhošť) zmenšuje a s ním i celá Radhošťská hornatina. Od ní je Smrk oddělen hlubokým údolím Čeladenky. Jižně od Rožnovské brázdy pokračuje pohoří skupinou Vsetínských vrchů (Vysoká, Vsacká Tanečnice), které charakterizují povlné svahy a celkově jde o krajinu s mírnými, měkkými tvary. Na západ od toku Vsetínských Bečvy navazují na tuto skupinu Hostýnské vrchy (Klečský Javorník, Hostýn), spadající celkem prudce k severu. V Beskydech se vyskytuje typická horská a lesní zvíř jako např.: jelen, prase divoké, liška, kuna, jezevec, medvěd, vlk, rys či kočka divoká. Z ptáků

zde můžeme vidět létat: sýkoru, drozda, datla, tetřeva hlušce, orla křiklavého, orlíka krátkoprstého, káně lesní, krkavce, jeřábka lesního a výra velkého.

13 CZK, 17 CZK, 21 CZK, 25 CZK,
miniature sheet (KOMB)
Date of issue: 3. 9. 2014
Authors: Libuše and Jaromír Knotek
Engraver: Martin Srb

The Beskid Mountains are located in northeastern Moravia in Wallachia, in the southeast of Czech Silesia, in southern Poland, and in northern Slovakia in the Orava region. The Beskids are mostly forested mountains with rounded peaks, with rocks only occasionally protruding from the surface. The highest peak is Babí hora (1725 m), located on the border between Poland and Slovakia in the area of the Orava and the Zywiec Beskids.

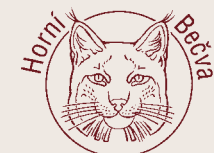
The Beskids generally have the character of central mountains permeated by a number of aulacogen and basin depressions. Typically, they are a range of parallel mountains arranged one after the other and bound to the occurrence of more resistant rocks. They usually contain smoothly sculpted reliefs, whose morphology reflects the composition of flysch rock substrate (sandstones, conglomerates and clay stone shale). Shunting movements are common on the steep slopes. The original forest cover has been broadly reduced and the species altered in favor of spruce. Towards the east, grassy areas called plateaus are gaining ground. Their use in the 15th to 17th century helped pastoral colonization to spread. The Moravian-Silesian Beskids tower over the Frenštát valley and are hemmed in from the south by the Rožnov valley. The Ostravice River divides them into two groups of mountains. To the east there are the Lysá hora, Travný and Ropice peaks. West of the Ostravice River the range of resistant peaks (Smrk, Kněhyně and Radhošť) decreases and with it the whole Radhošť upland. Smrk is separated from it by the deep Čeladenka valley. South of the Rožnov valley, the Vsetín hills continue (Vysoká, Vsacká Tanečnice), which are characterized by gradual slopes; overall, the local landscape has gentle, soft shapes. The Hostýn hills (Klečský Javorník, Hostýn) connect to this group to the west of the flow of the Vsetínská

3. 9. 2014

3. 9. 2014

3. 9. 2014

3. 9. 2014

Bečva River, falling quite steeply to the north. The Beskids are home to typical mountain and forest animals, such as deer, wild boar, foxes, martens, badgers, bears, wolves, lynxes and wild cats. Visitors can also see birds, such as tits, thrushes, woodpeckers, wood grouse, lesser-spotted eagles, short-toed eagles, buzzards, ravens, hazel grouse and eagle-owls.

18 Osobnosti: Karel Starší ze Žerotína (1564–1636)

Personalities: Karel the Elder of Zierotin (1564–1636)

29 Kč (Wifag)
Den vydání: 3. 9. 2014
Autor: Karel Zeman
Rytec: Jaroslav Tvrdoň

Karel starší ze Žerotína (15. září 1564 Brandýs nad Orlicí – 9. října 1636 Přešov) byl významný moravský šlechtic, politik, spisovatel a představitel moravského zemského patriotismu.

Vystudoval Bratrskou školu v Ivančicích, později studoval na evangelických školách ve Štrasburku a Basileji. Byl vychován v českobratrské víře, v dospělosti se stal ochráncem a světskou hlavou Jednoty bratrské na Moravě. V letech 1578–1587 studoval (právo, teologii a jazyky) a cestoval po Evropě, v této době získal mnoho kontaktů na přední evropské politiky. Ovládal latinu, italštinu, francouzštinu a němčinu. V roce 1583 převzal po smrti svého otce Jana staršího ze Žerotína panství Brandýs nad Orlicí (díky tomu byl i členem české stavovské obce) a Rosice. Později zdědil po strýci Bedřichovi starším ze Žerotína panství Přešov.

A roku 1616 po smrti svého bratra Jana Diviše panství Náměšť nad Oslavou. Z panství vybudoval rozsáhlé dominiium na západní i východní Moravě. Karel se stal i podporovatelem Jana Ámose Komenského, kterého pověřil sepsáním žerotínské genealogie a v letech 1611–13 financoval jeho studia v německých zemích.

Roku 1591 bojoval ve Francii na straně hugenotů a krále Jindřicha IV. Navarského. Tím si znepřátelil císaře Rudolfa II. V roce 1594 se stal členem moravského zemského soudu. Byl i direktorem moravských zemských peněz. Zapojil se též do války proti Turkům, kde velel moravské jízdě. Postupem času se stal vůdcem stavovské opozice, proto byl roku 1599 zemským podkomořím Zikmundem z Dietrichštejna obviněn ze zlehčování císařského majestátu a velezrádného spojení s Francií a falckým kurfiřtem. Obvinění se nezakládalo na pravdě, což se i v následném procesu prokázalo. Tento proces však velmi ovlivnil Karla st. a poté, co byl zbaven úřadu, odešel na několik let do ústraní. Po bitvě na Bílé Hoře (1620), mu bylo jako jednomu z mála nekatolíků nabídnuto, že smí zůstat na svém panství. Po vydání Obnoveného

zřízení zemského si ponechal ve svém držení jen panství Brandýs nad Orlicí a Přešov. V této době se snažil (především finančně) pomáhat obětem rekatolizace Moravy a Čech. Snažil se také podporovat Jednotu bratrskou, zajistil jí exil v Uhersku a zejména Polsku. Především jeho zásluhou se podařilo přesunout tiskárnu Jednoty bratrské z jeho tvrze v Kralicích nad Oslavou do polského Lešna a její knihovnu do Vratislavi. Roku 1629 dobrovolně odešel do exilu, na Moravu a do Čech však dále jezdil. Od roku 1633 žil v Přešově, kde i zemřel. Pohřben byl nejprve v Brandýse nad Orlicí ve zdejším bratrském sboru, později byly ostatky přeneseny do krypty Žerotínů umístěné v kostele v Bludově.

29 CZK (Wifag)
Date of issue: 3. 9. 2014
Author: Karel Zeman
Engraver: Jaroslav Tvrdoň

Karel the Elder of Žerotín (Zierotin) was born on 15 September 1564 in Brandýs nad Orlicí and died on 9 October 1636 in Přešov. He was an important Moravian nobleman, politician, writer and Moravian patriot.

He graduated from the Czech Brethren school in Ivančice, later studying at evangelical schools in Strasbourg and Basel. He was raised in the Czech Brethren faith and in adulthood he became a protector and secular head of the United Brethren in Moravia. Between 1578 and 1587 he studied law, theology and languages and traveled around Europe, establishing many contacts with major European politicians. He mastered Latin, Italian, French and German. In 1583, after the death of his father, Jan the Elder of Žerotín, he took over the Brandýs nad Orlicí estate as well as the Rosice estate, on account of which he became a member of the Czech Estates Society (Česká stavovská obec). Later he inherited from his uncle, Bedřich the Elder of Žerotín, the Přešov estate, and in 1616, after the death of his brother Jan Diviš, the Náměšť nad Oslavou estate. Through his estates, he built an extensive dominion in the west and in the east of Moravia. Karel also be-

came a supporter of Jan Ámos Komenský (Comenius), whom he commissioned for the drafting of Žerotín genealogy and in the years 1611–1613 financed his studies in the German lands.

In 1591 he fought in France, on the side of the Huguenots and King Henry IV of Navarra, which made the Emperor Rudolf II his enemy. In 1594 he became a member of the Moravian Provincial Court. He was also the Moravian regional director of finance. In addition to that, he became involved in the wars against the Turks: he led the Moravian cavalry. Gradually he became the leader of the Estates' opposition, and therefore in 1599 he was accused by the provincial under chamberlain, Zikmund of Dietrichstein, of defaming of the imperial majesty and creating treasonous links with France and the Palatine elector.

The accusation was not based on truth, which was also shown in the subsequent trial. However, this trial had a heavy influence on the life of Karel the Elder, as after it he was removed from office and he lived in seclusion for several years.

After the Battle of White Mountain (1620), he was one of the few non-Catholics who received an offer to remain on their estates. After the issuing of the Renewed Land Ordinance, he retained the Brandýs nad Orlicí and Přešov estates in his possession. At this time he tried to assist (especially financially) the victims of re-Catholization in Moravia and Bohemia. He also sought to support the Unity of Brethren by trying to secure to its members exile in Hungary and especially Poland. Thanks to him, the Brethren succeeded in moving the printing works of the Unity from their stronghold in Kralice nad Oslavou to Polish Leszno, and their library to Wrocław (Breslau). In 1629, Karel voluntarily left the country, but he continued to visit Moravia and Bohemia. From 1633 he lived in Přešov where he died. He was buried first in Brandýs nad Orlicí in by the local Brethren congregation, but later his remains were moved to the Žerotín crypt in a church in Bludov.

FDC

19 Chrám sv. Víta St. Vitus Cathedral

58 Kč, aršík (KOMB)
Den vydání: 15. 10. 2014
Autor: Jan Kavan
Rytec: Miloš Ondráček

Chrám sv. Víta, Václava a Vojtěcha je dominantní stavbou Pražského hradu. Jedná se o trojlodní gotickou katedrálu se třemi věžemi a sídelní kostel arcibiskupa pražského. Současná stavba vznikala v několika etapách, byla stavěna v letech 1344–1419, 1490–1510, 1556–1593 a 1873–1929 (západní část). V letech 1060–1920 byla zasvěcena třem významným českým světcům – sv. Vítovi, sv. Václavovi a sv. Vojtěchovi. Do roku 1997 byl používán název chrám svatého Víta, proto je zkráceně označení svatovítská katedrála, nebo katedrála svatého Víta dosud zažitý název. V roce 1997 obnovil tehdejší pražský arcibiskup Miloslav kardinál Vlk dřívější název katedrála sv. Víta, Václava a Vojtěcha.

Dne 21. listopadu 1344 Karel IV., tehdy ještě králevic a markrabě moravský, položil s dlouholetým přítelem, Arnoštem z Pardubic, s otcem Janem Lucemburským a s bratrem Janem Jindřichem, základní kámen katedrály sv. Víta v souvislosti s povýšením pražského biskupství na arcibiskupství. Hlavním architektem byl Matyáš z Arrasu. Stavbu zahájil východním kněžištěm, aby se co nejdřív mohly sloužit mše. V chóru ve tvaru podkovy zbudoval osm kaplí se shodným půdorysem, jimž odpovídají lichoběžná pole ochozu. Buduje zároveň chóru s arkádami až po triforium. Staví východní část dlouhého chóru s jednou kaplí na severní a dvěma na jižní straně. Na jihu zahajuje stavbu včetně obvodového zdiva kaple svatého Kříže, která byla zprvu umístěna samostatně mimo rozestavěnou část katedrály, na severu začíná sakristií. Po smrti Matyáše z Arrasu převzal roku 1356 vedení stavby Petr Parléř, který pocházel z významného stavitelského rodu. V katedrále sv. Víta použil tehdy neobvyklou síťovou žebrovou klenbu tzv. Parléřovského typu, jež je vlastně klenbou valenou s výřezy na okna s krásným zdobením, tehdy ještě nosných žeber.

Sv. Vít je trojlodní katedrála s příčnou lodí, triforiem a věncem kaplí. Nejvýznamnější z nich je kaple sv. Václava, postavená nad jeho hrobem. Tuto téměř kubickou místnost Parléř zaklenul do té

doby neznámou klenbou hvězdicového vzoru, jejíž podpory se oproti tradičním klenbám přesunuly z rohů místnosti do třetin stěn. Svatováclavská kaple byla vysvěcena 1367 a do roku 1373 vyzdobena. Vedle kaple svatého Václava vznikla do roku 1368 jižní předstíň a v jejím patře korunní komora, kde jsou uloženy české královské korunovační klenoty. Parléř poté založil velkou neboli zvonovou věž, kterou jeho nástupci dovedli až do výše 55 metrů. Chór byl zaklenut a dokončen roku 1385. Po smrti Karla IV. Parléř ještě pokračoval v díle, ale dvacet let po císaři zemřel i on. Zájem následovníků pak upadl. Parléřovi synové zatloukli staveniště stěnou z prken a fragment chrámu uzavřeli zdí. Katedrála tak zůstala pro dalších pět set let torzem. Za éry Vladislava II. Jagellonského byla postavena pozdně gotická královská oratoř, jejíž autorství se připisuje architektovi Benediktovi Riedovi a provedení Hansi Spiesovi. Propojuje katedrálu se Starým královským palácem. Po velkém požáru Hradu a Malé Strany v roce 1541, který zničil mnoho staveb, byla během následujících oprav v letech 1556–1561 postavena západní Wohlmutterova kruchta, uzavírající nedostavěnou katedrálu. Z roku 1770 pochází měděná barokní helmice věže, kde jsou také zavěšeny zvony. Západní část lodi a průčelí se dvěma osmdesáti-metrovými věžemi, byla přistavěna v letech 1873–1929 podle projektu Josefa Krannerera a Josefa Mockera. Po smrti Mockera (1899) převzal vedení Kamil Hilbert. V září 1929, za účasti prezidenta Tomáše G. Masaryka a arcibiskupa Františka Kordače byla dokončena dostavba katedrály u příležitosti tisíciletí zavraždění svatého Václava. Mimo bohoslužby slouží chrám jako pokladnice českých korunovačních klenotů, mauzoleum českých králů a galerie sochařských a malířských portrétů. Na výzdobě západní části katedrály se podílela řada významných umělců – František Kysela, Max Švabinský, Alfons Mucha, Karel Svoboda, Otakar Španiel, Vojta Sucharda a další. V letech 1934 až 1935 upravil hrobku českých králů architekt Kamil Roškot, na erbech spolupracoval sochař Ladislav Kofránek. V 50. letech byla opravena jižní předstíň s novými vraty a záďevím podle návrhu architekta Jana Sokola.

Dekretem kardinála Vlka ze dne 23. dubna 1997, k tisíciletému výročí smrti sv. Vojtěcha, byla

katedrála zasvěcena svatému Vítovi, Václavovi a Vojtěchovi, neboť toto zasvěcení dostala už předchozí románská bazilika Spytihněva II. od biskupa Gebharta v roce 1074. V prosinci 2011 se v ní konal státní pohřeb Václava Havla, první od roku 1875.

58 CZK, miniature sheet (KOMB)

Date of issue: 15. 10. 2014

Author: Jan Kavan

Engraver: Miloš Ondráček

St. Vitus, St. Wenceslas and St. Adalbert Cathedral is the dominant structure of Prague Castle. It is a three-nave Gothic cathedral with three residential towers and the church of the Archbishop of Prague. The present building was built in several stages, in the years 1344–1419, 1490–1510, 1556–1593, and 1873–1929 (its western part). In the years 1060–1920 it was dedicated to three major Czech saints: St. Vitus, St. Wenceslas and St. Adalbert. Until 1997, the name of St. Vitus Cathedral was used; that is why the abbreviated name became well-established and the cathedral is known by it even in the present time, even though in 1997, the former Archbishop of Prague, Cardinal Miloslav Vlk, restored the original full name.

On 21 November 1344, Charles IV, then the Prince and Margrave of Moravia, with his longtime friend Arnošt of Pardubice, his father John of Luxembourg and his brother John Henry, laid the founding stone of St. Vitus on the occasion of the promotion of the Prague bishopric to archbishopric. The main architect was Matthias of Arras. The construction started with the east presbytery, in order to be able to serve mass as soon as possible. In the chancel in the shape of a horseshoe, eight chapels were erected with the same plan which corresponds to a trapezoid box gallery. Finally, the choir was built with triforium arcades. The eastern part of the long chancel was built with one chapel on the northern side and two on the southern side. The construction of the southern side began with the perimeter walls of the Chapel of the Holy Cross, which was initially housed separately from the unfinished part of the cathedral. On the north a sacristy begins. A year after the death of Matthias of Arras, Petr Parléř, born of significant architectural lineage, took over the management of construction in 1356. In the cathedral of St. Vitus, an unusual network ribbed vault, later known as the Parleresque type, was used, which is actually a barrel vault with cutouts

for windows with beautiful embellishments, at that time still supporting ribs.

St. Vitus is a three-nave cathedral with a transversal nave, triforium and a ring of chapels. The most important of them is the St. Wenceslas Chapel built over his grave. Through this almost cubic room Parléř vaulted a star-pattern vault, unique at the time, the support of which, compared to traditional vaults, was shifted from the corner of the room to the third walls. St. Wenceslas Chapel was consecrated in 1367 and adorned in 1373. In addition to the Chapel of St. Wenceslas, a southern hall was finished in 1368. It includes the Crown Chamber where the Czech Crown Jewels are stored. Parléř then established a large bell tower which his successors brought up to 55 meters. The chancel was vaulted and finished in 1385. After the death of Charles IV, Parléř still continued to work, but twenty years after the emperor he died as well. The interest of the successors then faded. Parléř's sons hammered up boards on the construction site walls and with fragments of the cathedral they closed off the temple wall. The cathedral remained so for the next five hundred years. In the era of Vladislav II (also Vladislav or

Ladislav) Jagiellon, a late Gothic royal oratory was built, whose authorship is attributed to the architect Benedict Ried and carried out by Hans Spies. It connects the cathedral and the Old Royal Palace. After the great fire of Prague Castle and Lesser Town in 1541, which destroyed many buildings, the west Wohlmüt choir was built during the ensuing repairs in the years 1556 to 1561, closing off the unfinished cathedral. The copper helmet of the Baroque tower, where the bells are hung, originated in 1770. The western part of the nave and the façade with two eighty-meter towers, was built between 1873–1929 by Josef Kranner and Josef Mocker. After Mocker's death in 1899, Kamil Hilbert took over leadership. In September 1929, with the participation of President T.G. Masaryk and the Archbishop František Kordač, the cathedral was completed on the occasion of the thousand-year anniversary of the murder of St. Wenceslas. Besides worship, the cathedral serves as the repository of the Czech Crown Jewels, the

mausoleum of Czech kings and a gallery of sculptures and portrait paintings. Many prominent artists contributed to the adornment of the western part of the cathedral, for example František Kysela, Max Švabinský, Alfons Mucha, Karel Svoboda, Otakar Španiel, Vojta Sucharda and others. In the years 1934–1935, the tombs of the kings were reconstructed by the Czech architect Kamil Roškot. The sculptor Ladislav Kofránek assisted with the coats of arms. In the 1950s the southern hall was repaired, with new doors and a vestibule designed by the architect John Sokol.

By the decree of Cardinal Vlk of 23 April 1997, at the anniversary of the death of St. Adalbert, the Cathedral was dedicated to St. Vitus, St. Wenceslas and St. Adalbert. This consecration was already given to the previous Romanesque basilica by Spytihněv II from Bishop Gebhart in 1074. In December 2011, the state funeral of Václav Havel was held in it, the first funeral since 1875.

Osobnosti: Andreas Vesalius (1514–1564) Personalities: Andreas Vesalius (1514–1564)

25 Kč (Wifag)

Den vydání: 5. 11. 2014

Autor: Zdeněk Ziegler

Rytec: Václav Fajt

Andreas Vesalius se narodil 31. prosince 1514 v Bruselu a zemřel 15. října 1564 v řeckém Zakynthosu. Byl to anatom, lékař a především autor výpravné knihy o lidské anatomii: *De humani corporis fabrica* (Stavba lidského těla), která měla významný vliv na další vývoj oboru. Vesalius je často zmiňován jako zakladatel moderní anatomie. V roce 1537 se Andreas Vesalius stal profesorem anatomie v Padově, na univerzitě proslavené vysokou úrovní zejména v lékařském oboru. Věnoval se pitvám a v roce 1538 uveřejnil latinské dílo *Tabulky anatomické*. První kniha popisuje kosti a chrupav-

ky, druhá kniha svaly a vazy, třetí kniha cévy, čtvrtá nervy, pátá trávicí, močové a pohlavní ústrojí, šestá dýchací ústrojí, sedmá mozek a smyslové orgány.

Jde o první novodobé učebnice anatomie, vzniklé na základě pozorování a pitev. Vesalius také navrhl postup pitvy, jenž se používá dodnes.

V roce 1559 vyšel v Benátkách spis Vesaliova žáka Cornara, popisující malý oběh cévní (srdce-plíce) a anatomii oka. V letech 1577 až 1581 přednášel v Praze Adam Huba anatomii už podle Vesaliova. Dílo Vesaliovo bylo překládáno do mnoha jazyků, v 17. století dokonce do ruštiny Slavinským jako *Lékařská anatomie* (1658).

25 CZK (Wifag)

Date of issue: 5. 11. 2014

Author: Zdeněk Ziegler

Engraver: Václav Fajt

Andreas Vesalius was born on 31 December 1514 in Brussels and died on 15 October 1564 in Greek Zakynthos. He was an anatomist, physician, and the author of a brilliant book primarily about human anatomy, De humani corporis fabrica (Construction of the Human Body), which had a significant impact on the further development of the field. Vesalius is often mentioned as the founder of modern anatomy.

In 1537 Andreas Vesalius became a professor of anatomy at Padua, at the University made famous for its high levels, especially in the medical field. He was devoted to dissection and in 1538 he published a Latin work of anatomical tables. The first book describes bones and cartilage, the second book muscles and ligaments, the third book blood vessels, the fourth nerves, the fifth the digestive system and the genitourinary tract, the sixth the respiratory tract and the seventh the brain and sensory organs.

It is the first modern textbook of anatomy, formed on the basis of observations and dissections. Vesalius also created an autopsy procedure which is still used today.

FDC

In 1559 the work of Vesalius's pupil Cornaro, describing the circulation of the small vascular system (heart-lung) and the anatomy of the eye, was published in Venice. From 1577 to 1581, Adam Huba lectured in Prague on anatomy, already using Vesalius. The work of Vesalius has been translated into many languages, in the 17th century even into Russian by Slavinský under the title Medical Anatomy (1658).

Umělecká díla na známkách: Jakub Schikaneder (1855–1924)

Works of Art on Postage Stamps: Jakub Schikaneder (1855–1924)

25 Kč (Waite)

Den vydání: 5. 11. 2014

Ytrec: Václav Fajt

Jakub Schikaneder se narodil v Praze 27. února 1855 a zemřel 15. listopadu 1924 tamtéž. Vyrůstal v uměleckém prostředí, kde jeho tety, sestřenic i starší bratr Karel působili jako herci a zpěváci. Úspěch a slávu ovšem často střídal úpadek a bída. Zde můžeme hledat počátky silného sociálního citění, které se objevuje v Schikanederově malířské tvorbě. Po absolvování na pražské Akademii cestoval po Evropě, což významně ovlivnilo jeho další tvorbu.

Důležitého uznání jak u nás tak ve světě dosáhl v roce 1882 se svým obrazem „Přísaha Lollardů“ s rozměry 250 x 400 cm. I přední výtvarný kritik Miroslav Tyrš obraz označil jako mimořádné umělecké dílo a prodej do zahraničí přinesl finanční odměnu.

Schikanederova tvorba je od 80. let 19. století prostoupena sociální citlivostí, která se projevuje například v obrazech „Dozvuky zimy“, „Plečka“, „Výměnkářka“ a vrcholí obrazem „Vražda v domě“.

V roce 1885 byl Schikaneder jmenován asistentem Františka Ženíška na Uměleckoprůmyslové škole v Praze, později vedl speciální školu pro malbu květin a po Ženíškově odchodu na pražskou Akademii, v roce 1896, převzal ateliér dekorativní malby. Místo profesora mu umožnilo v průběhu devadesátých let podniknout opět několik studijních cest po Evropě.

Opakovaně navštívil Paříž, ale vydal se také až na Sicílii. V roce 1895 společně s Josefem Thomayerem procestoval Anglii a Skotsko. Podílel se také na výzdobě interiérů expozic Uměleckoprůmyslové školy na Světové výstavě v Paříži v roce 1900 a o čtyři roky později v Saint Louis. Na konci prvního desetiletí 20. století se Schikaneder z veřejného života stáhl do ústraní a své obrazy již na veřejnosti nevystavoval. Věnoval se nadále výuce na Uměleckoprůmyslové škole, která probíhala i během 1. světové války.

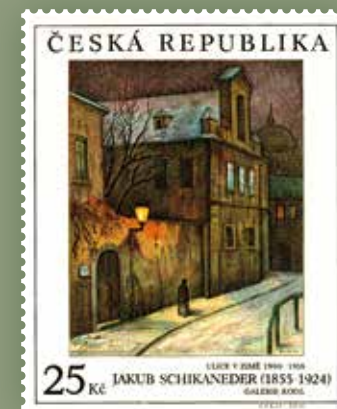
25 CZK, (Waite)

Date of issue: 5. 11. 2014

Engraver: Václav Fajt

Jakub Schikaneder was born in Prague on 27 February 1855 and died on 15 November 1924, in Prague as well. He grew up in an artistic environment, where his aunt, cousin and older brother Charles worked as actors and singers. Success and fame, however, often alternated with decline and poverty. Here we find the beginnings of a strong social ethos, which appears in Schikaneder's paintings. After graduating from the Prague Academy, he traveled around Europe, which greatly influenced his future work.

He received important recognition both at home and in the world in 1882 with his painting "Přísaha Lollardů" (The Lollards' Oath) with dimensions of

250 x 400 cm. Even the leading art critic Miroslav Tyrš described the painting as an extraordinary work of art and its sale abroad brought a substantial financial reward.

From the 1890s, his paintings are full of social comprehension, which can be seen, for example, in the paintings "Dozvuky zimy" (Aftermath of Winter), "Plečka" (The Weeder), and "Výměnkářka" (The Retired Peasant Woman), and results in his final masterpiece "Vražda v domě" (A Murder in the House).

In 1885 Schikaneder was appointed as an assistant to František Ženíšek at the School of Applied Arts in Prague, and later led a special school for painting flowers. After Ženíšek left the Prague Academy in 1896, he took over the studio of decorative painting. The position of professor allowed him to take several study trips in Europe in the 1890s. He repeatedly visited Paris, but he also went as far as Sicily. In 1895, together with Josef Thomayer, he toured England and Scotland. He also worked on the decoration of the interiors

of the expositions of the College of Applied Arts at the World Exhibitions in Paris in 1900 and four years later in St. Louis.

At the end of the first decade of the 20th century, Schikaneder withdrew from public life, lived in seclusion and did not exhibit his paintings in public any more. He nevertheless continued teaching at the School of Decorative Arts, even during World War I.

FDC

22 Umělecká díla na známkách: Jaromír Funke (1896–1945) Works of Art on Postage Stamps: Jaromír Funke (1896–1945)

29 Kč (Heidelberg)
Den vydání: 5. 11. 2014
Autor: Zdeněk Ziegler
Rytec FDC: Václav Fajt

Jaromír Funke se narodil 1. srpna 1896 ve Skutčích a zemřel 22. března 1945 v Praze. Byl to český fotograf, který patří k nejvýznamnějším českým fotografům první poloviny 20. století a ke světově významným průkopníkům avantgardní fotografie. Společně s Josefem Sudkem a Jaroslavem Rösslerem byl členem modernistického proudu československé meziválečné fotografie. V roce 1924 spolu s Josefem Sudkem a Adolfem Schneebergerem založil Českou fotografickou společnost, která si kladla za cíl používat čistě fotografické procesy a vymanit se z vlivu grafiky.

Fotografické dění své doby ovlivňoval nejen dílem, ale také rozsáhlou teoretickou, kritickou, organizátorskou, redaktorskou a zejména pedagogickou činností. Přestože byl Funke okouzlen především moderní architekturou, nevyhýbal se ani fotografování starších památkových objektů. Na objednávku Městského úřadu v Kolíně vznikl cyklus fotografií chrámu sv. Bartoloměje, který byl poprvé vystaven v roce 1943. Obsahoval nejméně 56 záběrů chrámu a zahrnuje jak celkové pohledy na chrám, tak průhledy do interiéru a detaily vnitřní výzdoby a mobiliáře. Zemřel několik měsíců před koncem druhé světové války jako její nepřímá oběť.

29 CZK (Heidelberg)
Date of issue: 5. 11. 2014
Author: Zdeněk Ziegler
Engraver of the FDC:
Václav Fajt

Jaromír Funke was born on 1 August 1896 in Skuteč and died on 22 March 1945 in Prague. He was one of the most important Czech photographers of the first half of the 20th century and one of the world's major pioneers of avant-garde photography. Together with Josef Sudek and Jaroslav Rössler, he was a member of the Czechoslovak modernist movement of photography between the world wars. In 1924, together with Josef Sudek and Adolf Schneeberger, he founded the Czech Photographic Society, which aimed at using purely photographic processes, breaking free from the influence of graphics. The photographic

FDC

events of his time were influenced not only by his work, but also by his extensive theoretical, critical, organizational, editorial and especially pedagogical activities. Although Funke was enchanted by modern architecture, he did not shy away from photographing older monuments. At the request of the Municipality of Cologne, a series of photographs of the St. Bartholomew Cathedral originated, first issued in 1943. It contained at least 56 shots of the church and included both overall views of the church, as well as views of the interior and details of the interior decoration and furniture. He died a few months before the end of the Second World War as its indirect victim.

23 Umělecká díla na známkách: Salvador Dalí (1904–1989)

Works of Art on Postage Stamps: Salvador Dalí (1904–1989)

37 Kč (Waite)
Den vydání: 5. 11. 2014
Rytec: Martin Srb

Salvador Felip Jacint Dalí i Domènech se narodil 11. května 1904 ve Španělsku a zemřel 23. ledna 1989 tamtéž. Byl to významný katalánský malíř, který se proslavil svými surrealistickými díly. Dalí byl umělcem obrovského talentu a fantazie. Jako rodák z Katalánska trval na tom, že má arabské kořeny. Tvrdil, že jeho předkové byli potomci Maurů, kteří do Španělska vtrhli roku 711. Právě v tomto Dalí spatřoval příčinu své lásky ke všemu, co je zlaté a přehnané, svoji vášeň pro luxus a svou lásku pro orientální oblečení. Dalího výstřední a teatrální chování občas ale zastínilo jeho práci. Rád dělal neobvyklé věci jen proto, aby upoutal pozornost, což občas unavovalo jak jeho obdivovatele, tak i jeho kritiky. Na druhou stranu vedla tato cílená pozornost k uznání jeho tvorby širokou veřejností a ke zvýšení prodeje jeho děl.

Dalího díla jsou proslulá překvapující kombinací bizarních snových obrazů s prvotřídním kreslířským a malířským projevem, pro nějž Dalí nacházel inspiraci v pracích starých renesančních mistrů. Své nejnámější dílo, *Persistence of Memory*, dokončil roku 1931. Celkem Dalí za svou kariéru namaloval více než 1 500 obrazů. Vedle toho také ilustroval knihy, navrhoval divadelní scény a kostýmy, vytvořil celou řadu kreseb a desítky plastik a věnoval se různým dalším projektům. Umělecký repertoár Salvadora Dalího zahrnoval i film a fotografii. S Waltem Disneyem spolupracoval na krátkém animovaném filmu *Destino*, který byl po svém uvedení v roce 2003, dávno po Dalího smrti, nominován na cenu Americké filmové akademie. Mezi jeho úspěchy na poli architektury patří muzeum ve vesnici Port Lligat nedaleko španělského města Cadaqués společně se surrealistickým pavilonem *Dream of Venus* (Venušin sen) na světové výstavě Expo 1939, který v sobě ukrýval množství neobvyklých plastik a soch.

37 CZK (Waite)
Date of issue: 5. 11. 2014
Engraver: Martin Srb

Salvador Felip Jacint Dalí i Domènech was born on 11 May 1904 in Figueres, Spain and died on 23 January 1989 in the same place. He was an important Catalan painter, known for his surrealist works. Dalí was an artist of enormous talent and imagination. As a native of Catalonia, he insisted that he had Arabian roots. He claimed that his ancestors were descendants of the Moors who invaded Spain in the year 711. This is what Dalí saw as the cause of his love for all that is golden and excessive, his passion for luxury and his love of Oriental clothes. However, Dalí's eccentric and theatrical behavior sometimes overshadowed his work. He did unusual things just to get attention, which sometimes tired both his admirers and his critics. On the other hand, this triggered attention led to the recognition of his work by the general public and to increased sales of his works.

Dalí's works are known for a striking combination of bizarre, dreamlike images with an excellent draftsmanship and painterly expression, for which Dalí found inspiration in the works of the old masters of the Renaissance. His best-known work, "The Persistence of Memory," was completed in 1931. Dalí created more than 1,500 paintings during his career. Besides that, he also illustrated books, designed theater sets and costumes, created dozens of sculptures, and participated in various other projects. Salvador Dalí's artistic repertoire also included film and photography. He collaborated with Walt Disney on the animated short film Destino, which was after its introduction in 2003, long after Dalí's death, was nominated for the Academy Award. Among his achievements in the field of architecture is a museum in the village of Port Lligat, near the Spanish town of Cadaqués, and the modern pavilion Dream of Venus at the World EXPO 1939, which contained many unusual sculptures and statues.

Poštovní přepážky České pošty s filatelistickým zbožím

The Czech Post Counters selling philatelic goods

Prodejna PostFila

Ortenovo nám. 542/16, 170 24 Praha 7 – Holešovice

Tel.: +420 251 036 389, fax: +420 220 875 543

Internet:

<http://www.ceskaposta.cz>

E-mail:

postfila@cpost.cz

PostFila

filatelistické služby České pošty – nová vydání českých známek pro filatelisty v tuzemsku i do celého světa

PostFila

Czech Post philately services – new issues of Czech stamps for philatelists in our country and all over the world

Prodejna známkové tvorby, Jindřišská 14, 110 16 Praha 1 přepážka č. 29 a 30

Poštovní muzeum, Nové Mlýny 2, 110 00 Praha 1

Pošta 012 – Hrad, III. nádvoří, 119 01 Praha 1

Pošta České Budějovice 1, Senovážné nám. 1, 370 01 České Budějovice 1

Pošta České Budějovice 13, Boreckého 1590, 370 13 České Budějovice 13

Pošta Český Krumlov 1, Latrán 193, 381 01 Český Krumlov 1

Pošta Dačice, Góthova 71/I, 380 01 Dačice

Pošta Pelhřimov, Příkopy 1889, 393 01 Pelhřimov

Pošta Třeboň, Seifertova 588, 379 01 Třeboň

Pošta Strakonice 1, Podskalská 601, 386 01 Strakonice 1

Pošta Strunkovice nad Blanicí, nám. B. Havlasy 86, 384 26 Strunkovice nad Blanicí

Pošta Prachatice, Pivovarská 1118, 383 01 Prachatice

Pošta Tábor 1, Žižkovo nám. 10, 390 01 Tábor 1

Pošta Tábor 2, U Bechyňské dráhy 2926, 390 02 Tábor 2

Pošta Písek 1, Žižkova třída 270/2, 397 01 Písek 1

Pošta Soběslav, tř. Dr. Edvarda Beneše 286/5, 392 01 Soběslav

Pošta Vacov, Mířetice 29, 384 86 Vacov

Pošta Veselí nad Lužnicí 1, ČSA 582/I, 391 81 Veselí nad Lužnicí 1

Pošta Blatná, T. G. Masaryka 293, 388 01 Blatná

Pošta Vodňany, Kampanova 591, 389 01 Vodňany

Pošta Vimperk, 1. máje 195/4, 385 01 Vimperk

Pošta Jindřichův Hradec 1, Klášterská 129/II, 377 01 Jindřichův Hradec

Pošta Volary, Náměstí 25, 384 51 Volary

Pošta Domažlice 1, Msgre. B. Staška 71, 344 01 Domažlice 1

Pošta Karlovy Vary 1, T. G. Masaryka 1, 360 01 Karlovy Vary 1

Pošta Kaznějov, Poštovní čp. 424, 331 51 Kaznějov

Pošta Klatovy 1, Nádražní 89/III, 339 01 Klatovy 1

Pošta Plzeň 1, Solní 20, 301 00 Plzeň 1

Pošta Rokycany 1, Jiráskova 247, 337 01 Rokycany

Pošta Tachov 1, Hornická 1596, 347 01 Tachov

Pošta Liberec 1, nám. Dr. E. Beneše 559/28, 460 01 Liberec 1

Pošta Pěnčín u Liberce, 463 45 Pěnčín 107

Pošta Jablonec nad Nisou 1, Liberecká 32/2, 466 01 Jablonec nad Nisou 1

Pošta Ústí nad Labem 1, Masarykova 3120/34, 400 01 Ústí nad Labem 1

Pošta Harrachov v Krkonoších, Harrachov 152, 512 46 Harrachov

Pošta Teplice 8, Laubeho nám. 293/3, 415 08 Teplice

Pošta Chomutov 2, Dr. Farského 4732, 430 02 Chomutov 2

Pošta Jilemnice, Geologa Pošepného 380, 514 01 Jilemnice

Pošta Most 1, Moskevská 5/5, 434 01 Most 1

Pošta Litoměřice 1, Na Valech 722/18, 412 01 Litoměřice

Pošta Hradec Králové 2, Zamenhofova 915/2, 500 02 Hradec Králové 2

Pošta Hradec Králové 3, Pospíšilova 215/11 A, 500 03 Hradec Králové 3

Pošta Úpice, Palackého 1096, 542 32 Úpice

Pošta Jičín 1, Šafaříkova 142, 506 01 Jičín 1

Pošta Náchod 1, Masarykovo náměstí 43, 547 01 Náchod 1

Pošta Pardubice 2, Palackého 1233, 530 02 Pardubice 2

Pošta Frýdek-Místek 1, Sadová 2379, 738 01 Frýdek-Místek 1

Pošta Nový Jičín 1, K nemocnici 206/11, 741 01 Nový Jičín 1

Pošta Kopřivnice 1, Štefánikova 1163/12, 742 21 Kopřivnice 1

Pošta Olomouc 2, Jeremenkova 19, 772 00 Olomouc 2

Pošta Opava 1, U Fortny 49/10, 746 01 Opava 1

Pošta Ostrava 30, Bohumíra Četyny 1047/12, 700 30 Ostrava 30 – Bělský les

Pošta Havířov 1, Dlouhá 464/7a, 736 01 Havířov 1

Pošta Karviná 1, Masarykovo nám. 3/2, 733 01 Karviná – Fryštát

Pošta Krnov, nám. Minoritů 88/11, 794 01 Krnov

Pošta Přerov 2, Kratochvílova 114/4, 750 02 Přerov I – Město

Pošta Šumperk 1, Gen. Svobody 100/13, 787 01 Šumperk 1

Pošta Brno 1, POSTSHOP, Orlí 32/618, 600 20 Brno

Pošta Jihlava 1, Masarykovo nám. 432/8, 586 01 Jihlava 1

Pošta Zlín 1, J. A. Bati 5648, 760 01 Zlín

Pošta Kroměříž, Spáčilova 3763/44, 767 01 Kroměříž

Pošta Vsetín 1, Mostecká 1144, 755 01 Vsetín 1

Pošta Valašské Meziříčí 1, Polášková 122, 757 01 Valašské Meziříčí 1

Pošta Rožnov pod Radhoštěm 1, Náměstí Míru 1268, 756 61 Rožnov pod Radhoštěm 1

Zásilky na dobírku v tuzemsku:

Inland cash on delivery consignments:

Česká pošta, s. p., Služby filatelistům, Nákladní 29, 362 07 DEPO Karlovy Vary 70

tel./fax: 353 540 153, e-mail: filatelie.kv@cpost.cz

B Prodejní místa českých poštovních známek v zahraničí

Points of sale of Czech postage stamps abroad

Německo / Germany

Hermann E. Sieger, Venusberg 32 - 34, D-73545 Lorch/Württemberg, fax: +49 7172 21438,

e-mail: sieger@sieger.de

Philagentur, Feldbergstr. 57, D-61440 Oberursel, fax: +49 6171 628282, e-mail: info@philagentur.de

Francie / France

Cercle Philatélique, M. Jean Louis Bardelli, 60, Avenue du Tech, F-66700 Argeles sur mer,

e-mail: jlb66@orange.fr

Francois Perol, 6, rue Damrémont, F-75018 Paris, fax: +33 1 42522688

Litva / Lithuania

Neofila Ltd., P.O.Box 107, LT-50006 Kaunas - 5, fax: +370 37 426720, e-mail: stamps@neofila.com

Španělsko / Spain

Hirschfeld Import – Export, Javier de Gregorio, Plaza del Angel 16, 3rd B, E-28012 Madrid,

fax: +34 91 3692138, e-mail: info@hirschfeld.es

USA / U.S.A.

Bombay Philatelic Inc., P.O.Box 480574, Delray Beach, Fl. 33448 USA, tel: +1 561-499-7990,

fax: +1 561-499-7553, e-mail: sales@bombaystamps.com

Julian J. Hosnedl, Les Mixes Company, 285 Dean Rd., Clarksville, TN 37040, fax: +1 615 6476747,

e-mail: lesmixes@att.net

Austrálie / Australia

Peter Strich, GPO Box 495, Flinders Lane, Victoria 8009, fax: +61 3 96399177,

e-mail: sales@peterstrich.com.au

Japonsko / Japan

Japan Philatelic Agency, Atten: Ryan Enomoto, Kamitakaido 3-1-9 Suginami-ku, Tokyo 168-0074,

fax: +81 3 59513431, e-mail: enomoto@agcy.co.jp

Čína / China

Topical World Stamp Co, 5th Floor, Tower 12, Heidi Lanwan, 200 South Ma'Ansan Road, Hefei City, 230002,

P. R. China, tel.: +86 551 62883820, e-mail: info@topicalworld.com

C Emisní plán českých poštovních známek 2015 Issue Plan of Czech postage stamps 2015

20. 1. Tradice české známkové tvorby: Oldřich Kulhánek, grafik a výtvarník (1940 – 2012)
20. 1. Osobnosti: Vítězslava Kaprálová (1915 – 1940)
18. 2. Plzeň – Evropské město kultury
18. 2. Historické dopravní prostředky: automobil Walter 6B
Historické dopravní prostředky: letadlo Metoděje Vlacha
18. 3. Krásky naší vlasti: Největší hradní zřícenina v ČR – Rabí
18. 3. EXPO 2015 Milano
15. 4. MS v ledním hokeji
15. 4. Chomutov – VI. českoněmecká filatelistická výstava
6. 5. EUROPA: Hračky – stavebnice Merkur
6. 5. Technické památky: 130 let spojení Moldavské dráhy se Saskem
27. 5. Pražský hrad: Hans von Aachen: Hlava dívky
17. 6. Osobnosti: Mistr Jan Hus
2. 9. Ochrana přírody: Sovy
23. 9. Historické dopravní prostředky: Tramvaj T3
23. 9. Historické dopravní prostředky: kolesový parník Primátor Dittrich
15. 10. Osobnosti: Jakub Jan Ryba
15. 10. Dalimilova kronika
15. 10. Česká státnost
11. 11. Osobnosti: Jan Opletal
11. 11. Umělecká díla na známkách: Antonín Strnadel
11. 11. Umělecká díla na známkách: Bohumír Matal
11. 11. Umělecká díla na známkách: Karel Nepraš

D Tiskové techniky používané při výrobě českých poštovních známek

Tisk z hloubky – ocelotisk z plochých ocelových desek – WAITE

Tiskové body a čáry jsou vyryty nebo vymoletovány do tiskové formy (ocelová destička), na povrch se nanese velmi hustá barva, která se v druhém kroku setře stíracím materiálem na kterém barva zůstane, zbylá barva z prohlubní se pak tlakem přenesou na papír.

Tisk z hloubky – rotační ocelotisk kombinovaný s hlubotiskem – WIFAG

Rotační ocelotisk: tiskové body jsou vyryty, vymoletovány nebo případně vyleptány do tiskové formy (ocelový válec), na povrch se nanese velmi hustá barva, která se v druhém kroku setře stíracím materiálem na kterém barva zůstane, zbylá barva z prohlubní se pak tlakem přenesou na papír.

Hlubotisk: tiskové body jsou vyleptány nebo

vyryty do tiskového válce (formy), na povrch se nanese velmi řídká barva, která se v druhém kroku setře stírací raklí a nateče zpět do barevnice. Zbylá barva z prohlubní se pak tlakem přenesou na papír.

Tisk z plochy – offset – HEIDELBERG SPEEDMASTER

Tisknouce prvky jsou ve stejné úrovni s prvky netisknouce a liší se od sebe jen fyzikálně-chemickými vlastnostmi povrchu. Při použití mastných tiskařských barev musí být tisknouce místa oleofilní, čili přijímat barvu a odpuzovat vodu. Netisknouce místa jsou naopak hydrofilní, čili přijímají vodu a odpuzují barvu.

KOMB

Kombinace tisku z hloubky (WAITE) a tisku z plochy (HEIDELBERG SPEEDMASTER)

Printing technologies used to produce Czech postage stamps

Printing from recess areas – recess printing from flat steel plates – WAITE

Print dots and lines are engraved or pressed into a mollette (steel transfer roller) which is then smeared with a very thick ink and wiped clean with a wiping material on which the excess ink remains; the ink left in the recesses is then pressed onto a sheet of paper to make the print.

Printing from recess areas – rotary recess printing – WIFAG

Rotary printing from steel plates: Print dots and lines are engraved or etched or pressed into a mollette (steel transfer roller) which is then smeared with a very thick ink and wiped clean with a wiping material on which the excess ink remains; the ink left in the recesses is then pressed onto a sheet of paper to make the print.

Intaglio: Print dots are etched or engraved into a print roller which is then smeared with a very thin

ink and wiped clean with a doctor blade; the excess ink flows back into the ink fountain. The ink left in the recesses is then pressed onto a sheet of paper to make the print.

Planographic printing – offset – HEIDELBERG SPEEDMASTER

The printing elements are at the same level as the non-printing elements, the only difference being the physical and chemical properties of the surface. Offset printing is based on the principle that a greasy ink can be deposited on grease-treated (oleophilic) printing areas of the plate, which hold the ink and reject water, while non-printing (hydrophilic) areas, which hold water, reject the ink.

KOMB

A technology which combines printing from recess areas (WAITE) with planographic printing (HEIDELBERG SPEEDMASTER)

Změna emisního plánu vyhrazena / We reserve the right to make changes in the issue plan.

Vydala © Copyright: Česká pošta, s.p., Praha 2014

Autoři textové části: Ing. Petra Hanzalová, Ing. Břetislav Janík, Bc. Vladislav Kostka,

externí spolupráce: Doc. MUDr. František Šťastný, CSc. s použitím těchto pramenů:

wikipedia.cz (2, 7, 8, 9, 10, 13, 16, 17, 18, 19, 20, 22, 23), Libuše Knotková (1), www.sochi2014.com (3),

www.rozhlas.cz/brno (4), www.metroprahavsechno.estranky.cz (5), www.hasisketradice.cz (6), Oficiální text

ke známce poskytnutý Slezským zemským muzeem (11), www.muzeumpapiru.cz (12), www.ntm.cz (14),

www.paroplavba.cz (15), www.schikaneder.cz (21).

Překlad: Překlady s.r.o.; korektury Prof. PhDr. Marcel Arbeit, Dr.

Grafická úprava: © Ondřej Šmerda, 2014

E Výplatní známky 2014

Definitive stamps 2014

